M.Mažvydo bibliotek...

Registered by Australia Post - PublicationPrint Post Approved PP 349034/00034 Price $1-50.
The Echoes of Homeland - The Lithuanian Catholic National Fortnightly.

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 22 (2349) 2005 m. lapkričio mėn. 9 d. Eina 49-tus metus Melbourne

Varnių herbas

Varniai

kun. Kazimieras AMBRASAS SJ

Jau kartą sėdęs į kun.Alionido Budriaus vairuojamą automobilį, žinok, kad atsirasi ten, kur nesitikėjai, ir grįši taip vėlai, kaip nenorėjai. Taip atsitiko ir šįkart. Tačiau nėra to blogo, kad neišeitų į gera. Kaip malonu, kad gali pavaikščioti, sakysime, po Varnius, kurių muziejus, kadaise buvęs toks apleistas ir sunykęs, dabar turi net interneto centrą, kuris veltui aptarnauja norinčius. Čia keliose neseniai sutvarkytose salėse tvarkingai išdėstyti eksponatai, kabo senosios miesto vėliavos, meniški kryžiai, medaliai, paveikslai ir kitos senienos, kurių čionai gali pamatyti nedaug.

Dar laukia, kada globėjai, rėmėjai sušelps, kad galėtų veikti visos salės, - jų didžiuma dar išgriuvusios, laukia lėšų ir nagingų meistrų rankos. Ypač reikia sutvarkyti bokštą, laikrodžius, nebaigtas sales ir kambarius, kurių čia tiek, kad galėtų talpinti nemaža dabar palėpėse sugrūstų eksponatų. Prie šio muziejaus kampo išorėje nuovokiai priderintas paminklas vyskupams: Giedraičiui ir Valančiui, su kurio vardu čia daug kas, netgi Žemaitijos ir visos Lietuvos istorija susijusi. Pro nebaigtą lentinį bokšto langą matyti mūrinė, nudažyta Varnių katedra, antroji medinė bažnyčia, garsi Valančiaus klebonija.

Stambus ir įdomus mūrinės architektūros paminklas - Varnių katedra. Gražūs, dabar dar neseniai nudažyti bokštai, pastatas - su dviem tradiciniais bokštais, masyvus, bet kuklus, turtingas barokinėmis formomis, išorinės navos gan plačios, su dviem koplyčiomis. Katedroje- net neįprasta- dvylika altorių, iš kurių didysis -meniškos vertės drožybos darbas su Briuselyje XVII a. pagamintu ir dabar visiškai atnaujintu Tabernakuliu. Gan išnašios senosios

Senųjų Varnių bažnyčia

kanauninkų kėdės, kuriose sėdėję iškilūs vyrai - Rozijus, Mikalojus K.Daukša ir kitos mūsų krašto garsenybės. Ant sienų nemaža vyskupų ir kitų senųjų Bažnyčios galvų portretų: prel.Samuelis Šverinas, vyskupai: Steponas Giedraitis, Juozapas Arnulfas Giedraitis, Merkelis Giedraitis, Antanas Tiškevičius, Jonas Domininkas Lopacinskis, bažnyčios rėmėjas Kazimieras Pacas ir kiti. Zakristijoje ir bažnyčioje namaža senų arnotų, kryžių, skulptūrų, paminklinių lentų ir kitų senienų. Požemiuose, kurie šiuo metu jau aptvarkyti, iš 13 čia palaidotų vyskupų išliko tiktai du, kuriuos parodė Žemaitijos ir kartu Lietuvos buvusio krikščionybės centro saugotojas, ilgametis klebonas, kanauninkas Jonas Petrauskis, gyvas, judrus, šnekus ir gudrus žemaitis, kuris atsiprašė, kad negalįs parodyti senosios bažnyčios, nes jam reikią važiuoti kaiman krikštyti kūdikio.

Tačiau senąją bažnyčią vis viena matėme: medinė pirmoji bažnyčia pavadinta Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Vytauto krikščionišku vardu - šv.Aleksandro - garbei. Bažnyčia sovietmečiu buvo paversta sandėliu, staliaus Zenono Gumuliausko, Jurgitos Gumuliauskaitės, dabar su vaikais ir vyru Juozu Šedžiu gyvenančios Čikagoje ir šioje bažnyčioje 2003 m. surengusios savo giminių susitikimą, iš vidaus tėvo atnaujinta. Gražiai atrodo nauji mūriniai vartai. Juose yra keturios nišos skulptūroms. Bažnyčią gražiai yra nutapęs M. Dobužinskis. Dabar ją reikia dažyti, bet trūksta lėšų. Jos išvaizda patraukli - su dviejų aukštų bokšteliu, apskritu langeliu, rozete.

Kaunas-Rumšiškės...

...Koplyčios pasienyje tarsi rimti sargybiniai vienas paskui kitą stovi nevienodo aukščio, dažniausiai skirtingų rankų, ne tuo pačiu metu ir visokiausiose Lietuvos vietose prie namų, kryžkelėse, palaukėse ir pakelėse rymoję samanoti, pūgų, saulės, vėjo, nelaimių, vargo kaip ir patys lietuviai nubučiuoti rūpintojėliai. Tarp jų stūkso garsiojo Aukštaitijos kryždirbio Svirskio ir kitų meistrų darbai. Kadaise juos prausė ne tik lietūs, bet ir pjaustė piktos, negailestingos rankos, vilko nenuvilko juos iš pakelių traktoriai, kirto, bet ne visus dar iškirto aštrus ar dažnai ir atšipęs už kelis butelius pasamdytas kirvis. Dabar jie saugiai stovi surikiuoti po bažnyčios, statytos 1775 metais, stogu ir džiugina akį, mena visiems, kas tik įžengia į šią Rumšiškių muziejaus teritoriją pasižiūrėti kažkur iš Lietuvos gilumos dar sovietmečiu atsidūrusią šventovę, kurią dabar tiek savojo krašto, tiek ir iš svetur atvykę lankytojai gali pamatyti...

Tarp keliasdešimt čionai saulėtą (kas labai jau šiemet reta šią vasarą ir rudenį) rugsėjo mėnesio sekmadienį susirinkusių maldininkų atsirado ir du amerikiečiai, kuriems vadovė iš Vilniaus verčia ką kunigas sako žmonėms:"Kiekvieno krašto gidai - tos šalies veikliausi ir pirmieji kultūros aiškintojai svečiams, atvykusiems iš kitų šalių. Nuo jų prasideda pažintis su kiekviena šalimi ir, jeigu jie nuoširdžiai papasakoja apie mūsų šalį, apie jos meną, žmones ir su meile išaiškina istoriją, svečiai daug ką sužino ir nepažįstamas kraštas jiems tampa savu, artimu ir patraukliu. Todėl svečių ir lankytojų nuomonė apie bet kokį kraštą daug priklauso nuo vadovų iškalbingumo, išprusimo, mandagumo ir meilės kraštui..." Gaila, kad tie iš Amerikos atvykę svečiai nematė, kaip šis kunigo vadovaujamas būrelis maldininkų, Rumšiškės žalių pievų apsuptame šventoriuje, kur dar spindėjo pievų rasos tą rytą kartu su geroku nagingų

PARIMĘ KRYŽIAI ŠALIA KELIO...

kun. Kazimieras Ambrasas SJ

medžio meistrų būreliu susirinko padėkoti Dievui už laimingai baigtą darbą, nes jie taip atsidėję iš peties visą dešimt dienų atkakliai plušo. Dvidešimt kryždirbų rugsėjo dienomis, remiami tarptautinės JUNESKO organizacijos, vadovaujami meno specialistės ir dailėtyrininkės Alės Počiulpaitės čionai pagal senuosius kryžių pavyzdžius, kurie nuo atšiauraus ir gan permainingo klimato jau pradėjo dūlėti, irti ir krypti, ne atnaujino, bet iš naujo padarė ir pavyzdingai atkūrė visą kryžių savitumą. Tą savastį, kurią tobulino, ugdė prieš kelis amžius gyvenę senieji mūsų liaudies meistrai ir taip išpuoselėjo tikrą, savitą meno sritį, sukūrė nepakartojamus kryždirbystės meno kūrinius, šiandien stebinančius pasaulį. Deja, to mes patys dažnai nemokame pastebėti ir įvertinti. Prie jų kiekvieno eidami su pulkeliu žmonių keli Rumšiškės giedoriai traukia:

Kryžiau šventas, visų medžių
Tu tik vienas pažiba.
Neišželdins girios brandžios
Kito tokio niekada...

Prie kiekvieno pasakęs trumpą įžangos žodį, susiejęs su liaudies menu ir tautos kančių ištakomis, kunigas šlaksto dar dažais kvepiantius kryžius švęstu vandeniu, o Adolfas Teresius, vienas iš kryždirbių, prie kiekvieno uždega žvakelę, kad toji kryžiaus šviesa ir toliau šviestų, būtų centrinis mūsų tautos kelrodis, mūsų kančios ir vargų įprasminimas, mūsų gyvenimo, vargo, prakaito akivaizdus liudytojas ir kartu būtų gilus, prasmingas mūsų tautinės savimonės, mūsų kūrybingų jau naujosios kartos medžio meistrų triūso iš kartos į kartą neblėstąs atspindys. Prie kiekvieno naujai padaryto kryžiaus toji maldininkų procesija ne tik sustoja, bet ir kunigas papasakoja apie mūsų gilias bažnytines tradicijas, taip artimai susijusias su mūsų audėjėlių šešianytėmis ir aštuonnytėmis drobėmis, su mūsų giesmininkų balsais, su mūsų dievdirbių ir kryždirbių menu. Tas menas, triūsas, kai baigėsi kūrybinio seminaro dienos, štai dabar įprasminamas, užbaigiamas ir palydimas malda, pašlakstomas švęstu vandeniu, kad būtų ir liktų šioje buities muziejaus teritorijoje akivaizdus mūsų dievdirbių kūrybingas pėdsakas, kad toji gaji, gili, medžio apdailos tradicija, atėjusi iš praamžių Lietuvoje neblėsta, atgyja.

Ji puoselėjama ir pasireiškia naujų meistrų naujojoje kartoje, gerbiančia ir suprantančia, kad mes, tauta prie Nemuno ir Baltijos, nebūsime moderniajai Europai, visiems atvykstančiams iš svetur svečiams kokia pirmiena, pavyzdžiu europinei kultūrai „makdonaldų", moderniųjų, stiklu ir plienu pasipuošusių įstaigų, kongresų ir restoranų, viešbučių plačiomis vitrinomis, tviskančiais plačialangiais rūmų stiklais, moderniausių svetainių ir dangoraižių aukščiu. Vakarai tokių dalykų turi kur daugiau ir kur kas pranašesnių. Lietuvis gali išeiti pasaulin, turėti Dievo ir žmonių akyse svorį, įžengti platesnėn, tarptautinėn plotmėn ne menų, tradicijų, iškrypusių papročių viendieniais modernizmo vėjais, bet savo pamaldumu, giliu dvasiniu turtu, pagarba ir supratingu tęstinumu lietuviškų papročių, giliomis senovės ištakomis, tomis savybėmis ir privalumais, apie kuriuos kaip tik savo knygoje rašė prof. St.Šalkauskis „Lietuvių tauta ir jos ugdymas". Anuomet įžvalgusis profesorius lietuvius tarp Europos tautų išrinko penktaisiais už tai, kad jie suvokia gamtos grožį, muzikalūs, daininginga, jautrūs kitoms kultūroms, greitai išmoksta kalbų, yra ypač darbštūs, nagingi ir kūrybingi. Štai kaip tik tuose iš naujo per kelias dienas iš medžio atgijusiuose ir dabar šventoriuje išsirikiavusiuose, dar iš šonų, kad gerai sutvirtėtų neseniai apipiltas apie metalinius strypus cementas kryžių papėdėje, paramstyti kartimis. Čionai, šiuose ką tik išdrožtuose, ką tik nulygintuose ir rūpestingai nudailintose formose, stogeliuose, smūtkeliuose ir krucifiksuose, išlakiuose kaip obeliskai kryžių liemenyse ir visoje jų apdailoje matome tą iš praamžių atkeliavusią ir XXI a. pradžioje nagingų meistrų sumaniai atgavintą dvasią, kuri tokia įvairi savo formomis, tokia dvasinga savo išraiška, tokia lietuviška ir savita...

Procesija apie bažnyčią apeina tarsi savotiškus, bet lietuviška mintimi, lietuviška savimone paženklintus kryžiaus kelius. Prie kiekvieno kryžiaus kalbamas *„Tėve mūsų", „Sveika, Marija"*
„Garbė Dievui: Tėvui, Sūnui ir šv.Dvasiai..." pagarbiai lenkiamasi naujai pašlakstytam kryžiui ir pakviečiamas to kryžiaus autorius, kad jam būtų padėkota ir visų čia susirinkusiųjų ir visos tautos vardu paspausta ranka už nuoširdų darbą. Šia proga pašlakstytos ir tos dvi duobės, kuriosna netrukus atsistos į savo vietas šiame memorialiniame šventoriuje dar du baigiami kryžiai.

Šv.MIŠIOS apvainikuoja visą šią iškilmę,per kurios pamokslą susirinkusieji raginami pagal tos dienos Evangeliją būti kiekvienos lietuviškos ežios, kiekvienos pėdos, sodybos sąžiningais ir rūpestingais prievaizdais. Jei kiekvienas žmogus padarytų visa, ką gali, mūsų žemė, anot rusų rašytojo ir dramaturgo A.Čechovo, virstų rojumi. Kurkime kiekvienas rojų šiandien ten, kur gyvename, dirbame, krutame ir judame...

Žinutės iš Hobarto

Tautos Šventės minėjimas vyko rugsėjo 11 d., sekamdienį B. Šikšniaus namuose. Diena buvo šaltoka ir lietinga, todėl atvyko tik apie 20 žmonių.

Pirmininkas Juozas Paškevičius atidarė minėjimą ir pakvietė valdybos sekretorę Aldoną Nunez paskaitai. Ji lietuviškai ir angliškai priminė Karaliaus Mindaugo ir Vytauto Didžiojo nuveiktus darbus vardan Lietuvos.

Rožė Vaičiulevičius buvo nuvykusi į Sporto Šventę Lietuvoje ir papasakojo patirtus įspūdžius.

Elenai Paškevičienė (Kazio) švenčiančiai 80 metų amžiaus sukaktį, buvo sudainuotas "Ilgiausių Metų" ir minėjimas buvo baigtas "Lietuvos Himnu".

Sekė pranešimai. Pirmininkas pranešė, jog gautas iš Melbourno „Dainos Sambūrio" pirmininkės Danutės Lynikienės raštiškas pranešimas, kad choras atvyksta į Hobartą, šeštadienį, vasario 25 d., 11.30 val. ryto su Jetstar lėktuvu (apie 50 žmonių) ir tą patį vakarą, 6 valandą koncertuos mieste, Hobarto Baptist Church salėje, 284 Elizabeth Street. (Tai ta pati salė, kur koncertavo Sydney "Dainos" choras, ji talpina apie 200 žmonių). Sekmadienį, melbourniškiai važiuos pasižiūrėti Hobarto apylinkių, o pirmadienį pradės kelionę po Tasmaniją.

Po Tautos šventės minėjimo, vaišinomės B. Šikšniaus virtais raugintais kopūstais su dešrelėm.

J. Paškevičius

Pavasaris Rudenį...

Per 40 metų varstėme „Dainavos", vėliau Lietuvių klubo duris. Metai padarė savo... pradėjo girgždėti ne tik mūsų sąnariai, bet ir klubo durys. Mūsų bendruomenės nariai, kurie rūpinosi šių Namų statymu, iškeliavo amžinybėn...

Nutilo dainos ir juokai Lietuvių Bendruomenės širdyje. Lietuvių klubo valdyba, vadovaujama savanorio kūrėjo sūnaus Aliaus Migaus, ėmėsi neeilinių žygių išvengti bankroto, kad kaip Ukrainiečių klubą, reikia klubą parduoti ir keltis į mažesnes, naujas patalpas, o su likusiais pinigais, imti administruoti naują, mažesnį klubą.

Spalio 16 d. Sydney „Dainos" choras suruošė tarsi atsisveikinimą su mūsų prakaitu ir aukomis pastatytu Lietuvių klubu. Ačiū mūsų spaudai ir radijui. Išreklamuotas renginys "Pavasario Aidai" sutraukė rekordinį skaičių žmonių iš Lietuvių Bendruomenės, nematytų gal 20 metų, atvyko daug ir mišrių šeimų su savo vaikais - su choristais, gal virš 200! Jadvygos Burokienės išdekoruota salė ne tik kvepėjo bet ir žydėjo pavasario žiedais ir vaizdais. Nenuostabu, kad klubo prezidentas Alius prašė juos palikti iki užsidarys klubo durys lapkričio mėnesį.

Koncerto pradžia. Pristato pirmininkė Danutė Ankienė. Pradedama su malda lotyniškai *Domine Fili Unigenite*, muz. A. Vivaldi (iš Gloria). Prie pianino - mūsų jaunas pusbrolis Wojciech Wisniewski iš Lenkijos. Gieda "Dainos" ansamblio Birutė Aleknaitė, Vilija Burneikytė, Megan Dunn, Albina Liutackienė, Jonas Barila, Ričardas Bukis, Darius Gakas, Gary Penhall ir Kęstutis Protas. Įdėta nepaprastai daug darbo repetuojant šį kūrinį Garry Penhall namuose. Seka Wojciech pianino solo *Etitude – Tableu in C Minor Op.* Muz. S. Rachmaninov. Nuostabus išpildymas. Jo pirštai laksto klavišais greičiau nei kukosvaidžio kulkos. Darius Gakas dainuoja savo kūrybą *Gyvent Sunku*, pritariant gitarai. Gyvenimas ir aplinkybės padeda kurti ką širdis jaučia.

Tenai už šilo liaudies dainą atlieka Kramiliaus ansamblis. Dainuoja: Jonas Barila, Ričardas Bukis, Garry Penhall, Kęstutis Protas, akordeonu palydi Antanas Kramilius. Jautrūs žodžiai ir muzika skirta Mamoms ir Mamytėms.

Klange der Heimat (vokiškai) muz. J. Strauss, iš Die Fledermaus, solo - Tara Williams (latvaitė), profesionalus išpildymas, akom. Wojciech.

Viena šeima, viena tauta, žodžiai N. Kernauskaitės, muz. R. Cyvaitės-Kliorienės, išpildė "Dainos" Ansamblis akomp. Wojciech Wisniewski. Jis ir toliau akompanavo kiekvienai dainai koncerte. *Užstalės daina*, žodžiai B. Dačiulio, muz.A.Bražinsko. Dainuoja "Dainos" choro vyrai, pianinu palydi Wojciech. *Amigos Para Siempre* (ispaniškai), muz. Andrew Lloyd Webber, išpildo Tara Williams ir Garry Penhall duetas.

Pertrauka. Ant stalų kiekvienam svečiui po lėkštutę pyrago. Kavą pilsto renginio vadovė Onutė Kapočienė su savo talkininkėmis. Karštesnius ir šaltesnius gėrimus reikėjo atsinešti iš kito baro. Ten juos maloniai pilsto Veronika ir Aleksas Kaminskai. Visada visus pasitinka su šypsena ir šiltu žodžiu.

Koncerto antroji dalis. Svečias - pianistas Nick Alvisio išpildo *Paganini – Etitude in A. Minor*, muz. F. Liszt. *The Pearl Fishers duet* muz. G. Bizet, dainavo Tara Williams ir Garry Penhall duetas. *Mylėk ir Lauk*, žodž. P. Gaulės, muz. A. Raudonikio, atliko „Dainos" moterų choras su pianino pritarimu,bet be dirigentės. *Barcarolle*, muz. J. Offenbach iš "Tales of Hoffman", Birutės Aleknaitės ir Vilijos Burneikytės duetas. *Krantų gėlė*, žodž. V. Bložės, muz. A. Raudonikio, dainavo „Dainos" vyrų choras, akompanavo Wojciech be dirigentės. Ši daina buvo publikos ypač šiltai sutikta.

Linksmieji broliai. Likę du - Petras Viržintas ir Vytautas Stasiūnaitis, - apdainavo choro vyrus ir bobeles - kurios gražiau dainuoja už jaunesnes, kurios iš viso nedainuoja. Choras laukia naujų chorisčių - amžius nesvarbu, o vyrų iki 80 metų, kad parodytų jauniems kaip reikia dainuoti... "Funiculi, Funicula", muz. L. Denza atliko Moterų choras su solistais Vilija Burneikyte ir Dariumi Gaku, akompanuojant Wojciech. Neopolitetiška daina skambėjo itališkai ir nuskambėjo žavingai.

Pertauka. Vėl kavutė su gaivinančiais gėrimais.

Trečioji dalis. *Excerpt from Pirates of Penzance* iš Gilbert ir Sullivan, angliškai dainavo solistai Garry Penhall ir Kęstutis Protas su „Dainos" vyrais, aptaisią - piratų ir policininkų kostiumais bei su guminėmis lazdomis! Scenoje vyrai dainavo ir vaidino, o Wojciech stryksėjo prie „šokinėjančio" pianino! Publika tik stogo nenukėlė! Sekė Tara Williams profesionaliai išpildytą ariją

(Nukelta į 5-ą psl.)

Canberros Lietuvių Bendruomenės Sąjungos metinis susirinkimas

Liudas Budzinauskas

Bendruomenės metinis narių susirinkimas įvyko sekmadienį spalio mėn. 23 d., 2 val. p.p. Lietuvių Būstinėje, Hackett. Susirinkimą atidarė ir pravedė Bendruomenės pirmininkas Viktoras Martišius, pasveikindamas susirinkusius 28 narius. Tylos minute buvo pagerbti trys mirusieji nariai: Romanas Glaubertas, Jonas Butkus ir Andriejus Stefenhagen.

Valdybos narė Sigita Gailiūnaitė perskaitė praėjusių metų metinio susirinkimo protokolą, kuris buvo priimtas be pataisų.

Sekė pirmininko pranešimas. Pirmininkas savo pranešime sakė, kad praėjusieji metai bendruomenės veikloje ir finansiniu atžvilgiu buvo sėkmingi ir išsamiai išvardino, ką valdyba nuveikė per praėjusius metus. Buvo paminėta, kad Valdyba pasiuntė penkias dėžes knygų į Lietuvą ir suruošė bendruomenės nariams kalėdines vaišes, "Sutaro" koncertą bei Rekolekcijas, kurias pravedė svečias iš Lietuvos kunigas Julius Sasnauskas. Taip pat buvo surengtas Vasario 16-tos minėjimas. Jame dalyvavo svečiai solistai iš Sydnėjaus - Vilija Burneikytė, Garry Penhall ir pianistas Wojciech Wisniewski. Sykiu su latviais ir estais surengėm Trėmimų paminėjimą, Valstybės šventės minėjime pranešimą skaitė prelegentas Algis Bučinskas ir dainavo Melbourno "Tembro" solistės Rita Mačiulaitienė ir Birutė Kymantienė. Pirmininkas paminėjo finansines paramas: "Sutarui", Lietuvių Namams Vilniuje, "Oremus" Kaune, Gen. Jono Žemaičio Karo Akademijai (buvo sugalvota premija 4-to kurso geriausiam kariūnui), A. Taškūno knygai "Lietuvių kalbos mokymas Australijos universitetuose", Lietuvių Dienose Melbourne dailės parodoje premija - Canberros Lietuvių Bendruomenės Sąjungos premija, "Mūsų Pastogė", bendruomenės organizacijoms: skautų "Židinys", pensininkų "Paguoda" ir L.K.V.S. "Ramovė". Baigiant savo pranešimą, pirmininkas padėkojo savo valdybos nariams ir visiems kitiems, kurie savo darbu ir mintimis prisidėjo prie darbų. Sekė iždininko pranešimas.

Prie įėjimo ant staliuko buvo padėti "Chartered Accountants" revizoriaus patikrinimo raportai. Iždininkas Romas Katauskas detaliai metinės apyskaitos metu išaiškino Bendruomenės finansinę padėtį ir pasidžiaugė, kad nežiūrint visų finansinių paramų ir kitų išlaidų, kapitalas, dėl gerų investacijų padidėjo $40,000. susirinkusieji plojimu ne tik priėmė iždininko pranešimą, bet ir išreiškė padėką valdybai už sumanų vadovavimą, bei darbą ir prašė, kad toji pati valdyba pasiliktų dar sekantiems metams. Valdyba sutiko ir jos sąstatas liko nepasikeitęs - pirmininkas Viktoras Martišius, sekretorė Barbara Šilinis, iždininkas Romas Katauskas, valdybos narės - Sigita Gailiūnaitė ir Laima Žilinskienė.

Bendruomenės Revizijos pirmininkas Jonas Mockūnas pranešė, kad Revizijos Komisija patikrino keturių bendruomenės organizacijų pajamų-išlaidų apyskaitas ir rado, kad knygos yra vedamos tvarkingai ir rūpestingai. Revizijos komisija patarė skautų "Židinio" ir sporto "Vilko" valdyboms, kad vengiant St. George banko aukšto sąskaitos mokesčio, sąskaitas pervestų ten, kur nereikia mokėti "account service fees", kaip pavyz. "Ramovė" ir "Paguoda" naudojasi Westpac "Society Cheque Account", kur nemokama banko "service fees".

Po pranešimo, Revizijos Komisija, susidedanti iš pirmininko Jono Mockūno ir narių Kazimiero Kemežio ir Tado Žilinsko, sutiko pasilikti dar vienai kadencijai.

Prieita prie darbotvarkės 12-to punkto - klausimai ir pasiūlymai. Vida Kabailienė siūlė, kad valdyba paskirtų $800 Tremtinių ir Partizanų organizacijos leidžiamajam laikraščiui, nes iš tikrųjų toji organizacija ne tik finansiškai vargsta, bet jos nariai yra labai daug fiziškai ir morališkai nukentėję. Paremdami juos, mes patys galėsime ramiai miegoti, sakė p. Kabailienė. Susirinkusieji plojimu pritarė pasiūlymui. P. Olšauskienė sakė, kad dabar nesam skurdūs ir siūlė, kad valdyba suorganizuotų autobusu dienos išvyką į Sydnėjų, į svarbesnius lietuvių kultūrinius renginius ir šis pasiūlymas susilaukė narių pritarimo.

Nesant daugiau klausimų ir pasiūlymų, pirmininkas padėkojo susirinkusiems už kantrybę ir sakė, kad susirinkimai darosi vis trumpesni, sklandesni, o galbūt tik pasiilgo senų laikų "karštų" diskusijų. Prie užkandžių, vyno, alaus, kavutės ir pyragų pokalbiai tęsėsi dar keletą valandų.

Canberros Lietuvių Būstinėje. Tado Žilinsko nuotraukos.

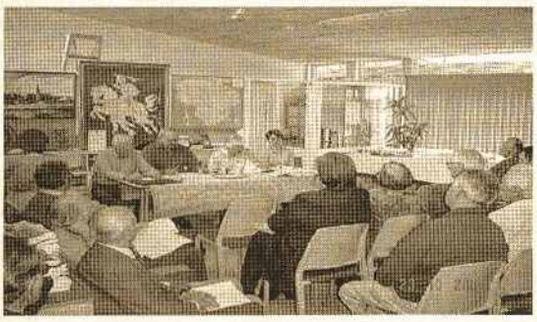

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštautienė, email: mgestautas@hotmail.com

Prenumeratos kaina metams Australijoje $45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu $90 Aust. dolerių. Atskiras numeris $1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. $3. Užuojautos ir padėkos nuo $20. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

Žvilgsnis atgal

dr. Jonas Kunca, M.D.

Išsipildė mūsų tautos, o ypač išeivijos, lūkestis - turime laisvą Lietuvą! Tik apie laisvės atgavimo tikrą istoriją ne visi žinome. Kaip išeivijos veikėjui, autoriui teko tada daug kartų kreiptis į didžiųjų valstybių vyriausybes prašant jų paramos ir užtarimo. Turėjau progą žadinti pasaulinę nuomonę per tarptautinę spaudą jau nuo 1980 metų pradžios. Pagaliau kreipiausi ir į pirmą mūsų Seimą, ragindamas jį nepradėti Lietuvos atstatymo griaunant tai, kas yra sukurta. Čia pridėsiu suglaustą ano meto įvykių santrauką.

1980 m. sausio mėn. numeryje tarptautinis žurnalas "Vision" pirmame jo puslapyje paskelbė straipsnį su Kremliaus nuotrauka "Rusų imperijos ateitis". Jame raginama nustoti teikti Sovietų Sąjungai paramą. Tada ji pati iširs. Panašus striapsnis "Pasaulio Lietuvis" rado atgarsį Lietuvoje, kaip parodė komunistų šėlimai sovietinėje spaudoje.

1990 m. vasaros pabaigoje teko tarti žodį Lietuvos Seimui, kurį įspėjau, kad kolūkių sistemos išardymas, prieš suplanuojant tolimesnę žemės ūkio veiklą, būtų labai žalingas šalies ekonomijai. Valdžia to patarimo nepaisė. Ekonomija per vienerius metus nusmuko 50%.

1991 m. Prancūzijos prezidento atsiųstame laiške patvirtinama, kad ši valstybė nepripažįsta jėga įvykdytos Baltijos valstybių okupacijos ir kartu su dvylika ES narėm imasi įvairių priemonių dėl šios padėties. Laiške betgi mums pataria nevartoti jėgos atstatant nepriklausomybę.

Vokietijos kancleris aiškiai pasisako už Baltijos valstybių nepriklausomybės atstatymą ir žada, kiek galės, mus užtarti. Kartu jis mus įspėja neskubėti vienašališkai skelbti nepriklausomybę, bet geriau įsitraukti į bendrą Europos išsilaisvinimo procesą.

JAV sekretorius J. Baker 1989 m. lapkričio 21 d. savo laiške rašo, kad jis šį klausimą gvildeno su Ševernadze ir kad sovietų užsienio reikalų minstras pasakęs, jog Maskva neplanuoja vartoti jėgos Pabaltyje.

Baker nuomone, ekonominė autonomija Baltijos valstybėm būtų naudingas pirmas žingsnis į nepriklausomybę.

Anglijos atsakyme išreikštas pasibaisėjimas sausio 13 d. įvykiais Vilniuje. Anglijos valdžia jau yra kreipusis į Maskvą dėl minėtų įvykių ir išreiškia viltį, kad nepriklausomybės klausimas bus išspręstas per abipusius pasitarimus.

Kaip matome, nors Vakarai ir pritarė mūsų nepriklausomybės atstatymui, bet neturėjo jokios intencijos pripažinti Lietuvos nepriklausomybę. Tik po nepavykusio pučo, kai laimėjo B. Jelcin, pati Sovietų Sąjunga buvo mūsų pusėje. Tada ir Vakarai pripažino Lietuvos nepriklausomybę. Įdomu, jog JAV ir Izraelis buvo paskutiniosios tame pripažinime.

Du kartus kreipėmės ir į Vatikaną dėl užtarimo, ir dėl kardinolo Lietuvai paskyrimo. Labai diplomatiškuose atsakymuose buvo perduoti tik Šv. Tėvo palaiminimai. Bet po kelių mėnesių kardinolas buvo paskirtas.

Istoriškas buvo buvusio užsienio reikalų ministro J. Urbšio viešas laiškas V. Landsbergiui ir A. Brazauskui. Jame tas taurus diplomatas kviečia nustoti abi puses kivirčytis ir pradėti dirbti vieningai Lietuvos labui. Susirūpinimą dėl nesantaikos savo paskutiniame laiške išdėstė ir žymus JAV lietuvis B. Kviklys.

Apžvelgę glaustą išsilaisvinimo įvykių eigą, matome, kad daugiausia prie pasisekimo prisidėjo pats to meto istorinis bėgis. Aišku, mūsų vieningos tautos pastangos buvo irgi svarbios, bet jau antraeilės.

Prasidėjęs laisvės laikotarpis mus nudžiugino ir kartu nustebino, kai pamatėm, jog ilga vergovė spėjo apgadinti ir lietuvišką dvasią. Bet apie tai skaitytojai žino iš spaudos ir jų pačių pasisvečiavimų Tėvynėje. Taigi, mūsų laukia sunki užduotis - dvasinis-moralinis tautos išsilaisvinimas.

TIESUS, BET KLAMPUS KELIAS Į GĖRĮ

Edmundas Simanaitis

Tarptautinės mokslinės konferencijos "Vilnius-2005" atgarsiai dar ilgai domins visuomenę, skatins politikus bei istorikus analizuoti totalitarizmo keliamas grėsmes. Aukštoji šalies valdžia neskyrė deramo dėmesio šiai konferencijai, kur buvo nagrinėjami Europos dviejų totalitarinių režimų išprovokuoto II Pasaulinio karo ir genocido padariniai. Komunizmo nusikaltimai dar nėra tinkamai įvertinti tarptautinio tribunolo.

Susivienijusioje Europoje iškilo teisingumo atkūrimo problema. Nutylėjimais jos neįmanoma nei užmaršinti, nei išspręsti. Kuo galima paaiškinti valdžios abejingumą?

Valdžia mindžikuoja

Daugelyje valstybinės valdžios ir savivaldos institucijų, neišskiriant nei Seimo, anei Vyriausybės, apstu sovietmečio "partinės" ir ūkinės nomenklatūros atstovų, kuriems ne paradinės, o realios, priespaudą ir genocidą liudijančios tikrovės priminimas, mažų mažiausiai nėra malonus.

Negalima nubraukti ir tam tikros baimės pabloginti santykius su Kremliumi. Sukorus visus šunis ant amerikiečių Williams, o po to savanoriškai (?) atidavus energetikos vadžias rusams, dujotiekio ar naftotiekio čiaupų užsukinėjimo grėsmė kelia tiesioginį ir realų pavojų nacionaliniam saugumui. Tai niekaip nesiderina su Nacionalinio saugumo strategijos nuostatais.

Matyt, buvo atsižvelgta ir į dar tebegyvuojančią, Kremliaus pastangomis išpopuliarintą Vakaruose ir tapusią oficialia politikos dalimi, totalitarizmo versiją, skelbiančią, kad Europa kentėjo tik nuo hitlerinės okupacijos, o genocidas buvo tik rudai nuspalvintas. Dar kurį laiką Vakaruose bus mėginama nutylėti kur kas pranašesnį nusikaltimų mastais ir klastingumu stalininį totalitarizmo analogą.

Viena teisingumo samprata

Lietuvos narystė Europos Sąjungoje teikia vilčių, kad rasis politikų ir valstybininkų, kurie, remdamiesi nenuneigiamais faktais, padės Vakarų Temidei susivokti, kad demokratijos šalyse tegali būti viena teisingumo samprata - už karo ar genocido nusikaltimus nusikaltėlių laukia toks pat atpildas. Tarptautinis tribunolas negali būti nei "partinis", nei rasinis, nei klasinis, nei tautinis, nei klaninis, nei religinis.

Teisingumo atkūrimo tema aktuali ne tik kadais sovietų okupuotoms šalims, bet ir pačiai Rusijos Federacijai. Savaime suprantama, rusų tauta turėtų pati apsivalyti. Represijų smagratis pirmiausia traiškė ir maigė Rusijos gyventojus.

Konferencijos viešnia ir pranešėja "Memorialo" atstovė Galina Buvina teigė, kad sovietų valdžios metais Maskvoje politinių kaltinimų pagrindu buvo sušaudyta daugiau kaip 40 tūkstančių žmonių. Jų palaikų užkasimo vietas rasti "ypatingai sunku, labai dažnai - neįmanoma." Tokia pati padėtis ir Lietuvoje. Čekistai savo aukų niekada nelaidodavo, o užkasdavo aukos kūną kaip maitą arba žmonių palaikus sumesdavo į griovius, žvyrduobes, šulinius, pelkes.

Laidojimas – tai pagarba mirusiajam

Kai kurie autoriai, kartais politikai ar istorikai tokiais atvejais vartoja "laidojimo" sąvoką, sąmoningai norėdami priskirti budeliams žmogiškųjų savybių, kurių jie neturėjo.

Neretai pasitaiko autorių, kurie nesuvokia skirtumo tarp laidojimo ir užkasimo. Beje, tarptautinė karo teisė nurodo, kad žuvusieji priešo kariai turi būti laidojami. Nei naciai, nei sovietai to reikalavimo nepaisė.

Verta stabtelėti prie laidojimo sąvokos. "Laidoti - laikantis priimtų papročių ar apeigų mirusį pakasti",- rašoma LKŽ. G.Buvina pateikia ištrauką iš VCIK Aukščiausiojo tribunolo 1922 m. specialaus potvarkio: "Sušaudytojo kūnas niekam neišduodamas, užkasamas žemėje be jokių formalumų ir ritualo, su tais drabužiais, kuriuos vilkėjo sušaudant, ten kur buvo įvykdytas mirties nuosprendis arba kokioje nors kitoje dykvietėje, ir tokiu būdu, kad neliktų kapo ženklo, arba nugabenamas į lavoninę." Tai unikalus dokumentas, kuris paaiškina totalitarinio komunistinio režimo neapykantą ne tik gyviems "klasiniams" ar "liaudies priešams", bet ir jų palaikams.

Dokumento tekste neminimas apavas. Tačiau Lietuvoje buvo įprasta nukautiems laisvės kovotojams nutraukti batus. Tokios progos nepraleisdavo nei svetimkalbiai "vaduotojai", nei stribai.

Mirties konvejeris

Pranešėja pateikė žinių apie egzekucijas Butovo gyvenvietėje netoli Maskvos. "Nuteistuosius sušaudyti atveždavo į Butovą nepranešdami, kodėl ir kur juos veža. (...) Į automašinas talpinančias 20-30 žmonių sugrūsdavo iki 50 žmonių, nuveždavo prie poligono iš miško pusės maždaug pirmą- antrą valandą nakties. Zona buvo aptverta spygliuota viela. Ten, kur sustodavo automašinos, buvo įrengtas sargybos bokštelis tiesiog medyje. Žmones suvesdavo į ilgą medinį baraką tariamai sanitariniam apšvarinimui. Visiškai prieš sušaudymą paskelbdavo nuosprendį, patikrindavo duomenis.

Egzekucijas vykdydavo viena iš vadinamųjų šaudytojų komandų, kurią sudarydavo 3 - 4 žmonės. Masinio šaudymo dienomis bausmės vykdytojų komanda padidėdavo iki 12 žmonių. Pradžioje sušaudytuosius užkasinėdavo nedidelėse duobėse. Tos duobės išmėtytos po visą Butovo poligono teritoriją. Tačiau nuo 1937 m. rugpjūčio egzekucijų mastai buvo tokie dideli, kad "technologją" teko keisti. Ekskavatorius iškasė keletą didelių griovių, maždaug 500 metrų ilgumo, 3 metrų pločio ir 3 metrų gylio. Nuteistuosius išvesdavo iš barako po vieną. Bausmės vykdytojai juos priimdavo ir kiekvienas vesdavo savo auką tolyn į poligoną link griovio.

Šaudydavo ant griovio kranto, į pakaušį, iš arti. Nužudytojų kūnus sumesdavo į griovį, nuklodami visą gilios tranšėjos dugną. Per dieną retai kada sušaudydavo mažiau šimto žmonių. Pasitaikydavo ir 300, ir 400, ir 500, o 1937 metų vasario 28 d. buvo sušaudyti 562 žmonės. Vykdytojai šaudė naudodami asmeninius ginklus, dažniausiai tai būdavo "nagano" sistemos pistoletai.

Faktai, įkalčiai, sugretinimai

Šie faktai ir duomenys visais požiūriais lygintini su analogijomis Vilniuje (Tuskulėnai), kitose Lietuvos vietose, kituose sovietų okupuotuose kraštuose ir būtinai su Niurnbergo proceso medžiaga. Totalitarizmo prigimtis, ideologinis nusikaltimų pamatas, kėslai ir metodai neišvengiamai vedantys į genocido praktiką turėtų būti motyvuotai nušviesti ir paremti gausia faktine medžiaga, mirusių ir gyvųjų liudininkų parodymais. Teisingumo atkūrimas turėtų tapti ne tik sovietų kadaise pavergtų valstybių, bet ir Europos Sąjungos politikos dalimi.

Moraline prasme vertas politikų, politologų, sociologų ir psichologijos specialistų dėmesio šis faktas. Pranešėja G.Butova savo pranešime paminėjo kad egzekucijų objekto teritorija buvo perduota OGPU (Jungtinė Vyriausioji Politinė Valdyba, rus., vėliau - NKVD, KGB...) pirmininkui, vėliau NKVD liaudies komisarui G.Jagodai (sušaudytas 1936 m.) su tikslu ten įrengti jo asmeninę vasarvietę.

Vilniuje, Tuskulėnų parko teritorijoje, kur yra masinė KGB aukų kapavietė, buvo NKVD generolo J.Bartašiūno vila. Generolas 1944 – 1953 m. ėjo vidaus reikalų komisaro pareigas. Abu vadeivos ilsėdavosi savo aukų kapavietėse. Ten ir lėbaudavo.

Prigimtis linksta prie gėrio

Savo dokumentinėje apybraižoje "Tuskulėnų varpas pradeda gausti " (1997 m., Klaipėda) rašiau: " Kokia istorijos ir dabarties gyvenimo, didybės ir niekšybės, kapų ir mirusiųjų išniekinimo sumaištis! Negaliu nuvyti įkyrios minties: Tuskulėnai - nūdienos gyvenimo atspindys - gėris šalia blogio, smurtas greta teisingumo, tiesa ir melas - visi lygiomis teisėmis."

Nustebau atradęs popiežiaus Jono Pauliaus II knygoje "Atmintis ir tapatybė" (Vilnius, 2005 m., p.12) tą pačią mintį, tik su pozityvia išvada: "Žmonijos istorija yra gėrio ir blogio sambūvio scena. Tai reiškia, kad jei blogis egzistuoja šalia gėrio, tai gėris išlieka šalia blogio ir auga toje pačioje dirvoje - žmogaus prigimtyje. Ši prigimtis, nors ir paliesta gimtosios nuodėmės, nebuvo sunaikinta ir netapo visiškai bloga. Prigimtis ir toliau linksta prie gėrio, ką liudija įvairiais istorijos laikotarpiais vykę įvykiai." Šventasis Tėvas taip kalbėjo turėdamas omenyje "dviejų galingų, visą XX amžių slėgusių ir už begalę nusikaltimų atsakingų totalitarinių sistemų - nacizmo Vokietijoje ir socialistinio realizmo Sovietų Sąjungoje" griūtį (ten pat p.11).

Teisingumo atkūrimas ar nebūtų tiesus, aiškus, bet, kaip rodo pastarųjų metų įvykiai, dar gerokai klampus kelias į gėrį? O anksčiau ar vėliau teks tą kelią nueiti, gal ir neklampojant.

Padėkos koncertas "Šokame Tau, Dalia"

Dalia Didžienė

Saulėtą spalio 15 d. šeštadienio, popietę, Melbourno Lietuvių Namų teatro salė buvo pilnutėlė. Susirinko daug nematytų ir labai retai sutinkamų jaunų veidų. Visi sugužėjome paklausyti, pamatyti ir pasidžiaugti tautinių šokių grupių "Gintarėliai", "Malūnėlis", "Gintaras" ir "Šokdava" mums suruošto koncerto "Šokame Jums".

Tik atsidarius scenai, šis tautinių šokių grupių pasirodymas įgavo jaudinančiai nuostabų atspalvį: scenos viduryje švietė didžiulis, meniškas plakatas "Šokame Tau, Dalia".

Koncertą vedantieji Brigita ir Stepas, pasveikinę visus, taip gausiai susirinkusius ir padėkoję už dėmesį, paramą ir įkvėpimą šokti, pranešė, jog šios dienos koncertą šokėjai skiria Daliai Antanaitienei, savo mylimai šokių mokytojai.

Pritardami žiūrovai ilgai ir džiaugsmingai salėje plojo.

Mūsų Dalia - šokėjų siela ir širdis. Ji subūrė gražiausią lietuvišką židinį Melbourne - "Gintaro" tautinių šokių ansamblį, 29 metus jam vadovavo, išaugindama jį, ir sudarydama net penkias skirtingas šokėjų grupes. Su didžiausia kantrybe ir užsidegimu Dalia įkvėpė meilę lietuviškai tautinei kultūrai - liaudies šokiui.

Dalios įdėtos atkaklios pastangos išlaikyti lietuvybę mūsų jaunimo tarpe buvo ir Lietuvos Valstybės pastebėtos - 2002 m. ji apdovanota V laipsnio D.L.K. Gedimino ordinu.

Jos nepailstantis, ilgas ir kantrus darbas atsiekė gražiausių vaisių, kuriais šiandien džiaugėsi ir Dalia, ir visi žiūrovai.

Padėkos koncertą pradėjo "Gintaro" studentų grupė, grakščiai sušokdama "Gintaro gegužinę", surežisuotą pačios Dalios.

Su džiaugsmu šoko ir patys mažiausi - "Gintarėliai", Nindros Skeivytės sumaniai suporuoti, jie sklandžiai atliko "Noriu miego" ir "Kalvelį".

Visus žavėjo patys jauniausi šokėjai Viktorija, Tomas, Justinas ir vos 3 metukų Ela, besistengianti ir šokių judesius atlikti, ir mylimai močiutei salėje pamojuoti. Man jie atrodė lyg laimingos, besišypsančios, šokančios lėlės, kuriomis visi džiaugėsi.

"Malūnėlio", "Gintaro", ir "Šokdavos" šokėjai parodė savo miklumą, gražiai lygiuodami, kilodami kojas, skambių klumpių nepamesdami ir sušokdami "Pakeltkojį", o šokėjos, rugiagėlių vaikikėliais ir baltom rožėm rankose - švelniąją "Sadutę". Malonu buvo matyti vyresnių, jaunesnių ir pačių jauniausių šokėjų ratelius, sudarančius nuostabiai gražų gėlyną, kuriame kartu šoko tėtis ir dukra, vyras ir žmona.

"Malūnėlio" šokėjai išaugę, išstybę, subrendę, vos atpažįstami, atliko "Audėjėlę" ir "Gyvatarą". Toliau "Gintaro" šokėjų išskleisti, sukosi "Malūno" sparnai, į taktą tarsi vėjo genami, siūbuojami, jaunystės grožio ir šypsenų bei salės plojimų palydimi.

Jausmingu šokiu "Tave aš pamačiau" (choreografija Dalios Antanaitienės, muzika Nijolės Zdanienės ir Brisbanės skaučių), "Gintaro" merginos nuvedė mus į romantišką vasarą, į skautų stovyklą, į jaunystę, kur įsižiebia pirmoji meilė, svajonės... Energingai ir trankiai gintariečiai sušoko "Landytinį", grakštumu bei elegancija neatsliko ir veteranai "Šokdava", valso ratu sukdamiesi "Aušrelės" šokyje. Jie labai išraiškingai sušoko "Leliūnų Kadrilį" ir smagiai, kaip senais laikais, gražiai susiporavę - "Subatėlę".

Dalis Melbourno lietuvių tautinių šokių grupių šokėjai po koncerto. M. Kozlovskio nuotrauka. ("Mūsų Pastogė")

Džiugu buvo pastebėti, kad beveik pusė "Šokdavos" šokėjų - naujai atvykę lietuviai, įsijungę į lietuviško meno puoselėjimą. Turbūt nesuklysiu sakydama, kad tai - tik Dalios dėka. Ji savo nuoširdumu bei dėmesiu kiekvienam - dideliam ir mažam - sugebėjo pritraukti lietuviškai veiklai ne vieną.

Dėkingi mielai Daliai ne tik jie, bet ir susirinkę iš visur, buvę "Gintaro" šokėjai paruošė jai staigmeną - šokį "Aštuonytis". Dauguma jų, kartu šokę prieš 10 metų, kartu pirmą sykį keliavę į Lietuvą, pasirodę, lyg pirmieji, sugrįžę Tėvynėn paukščiai, šoko pirmojoje tarptautinėje Dainų ir Šokių Šventėje Vilniuje, 1994 m. Vieni nuo tų laikų nematyti ir labai jau pasiilgti - Audra, Danielė, Vida, Daniela, Martynas, Stepas, Brendan, kiti - ne taip senai išėję, dažniau sutinkami veidai - Lisa, Lina, Gabrielė, Vytas. Visų, kaip vieno, veiduose spindėjo šypsenos. Atsargumo dėlei, pranešėja palinkėjo jiems, nešokusiems gal jau 10 metų, sėkmės šokyje ir nesupainioti siūlų. Aišku, siūlai nebuvo nei kiek supainioti, mergaitės grakščios, išlaikę lieknumą, o vyrai - vyriškumą. Sekė ilgos ovacijos, sveikinančios susibūrusius šiai ypatingai progai ir į sceną sugrįžusius buvusius ansamblio šokėjus. Jautei didelę Dalios įtaką - buvę gintariečiai, surinkti naujos vadovės Nerijos Žemkalnytės, šokiui pasiruošė tik per kelias, trumpas repeticijas. Norėtume juos šokančius matyti dar ne sykį!

Vėl pasirodęs "Malūnėlis" gražiai sušoko "Rolenderį" ir smagųjį šokį su lazdom "Mikita/Mikitienė".

Koncerto pabaigoje paišdykauti panorę "Gintaro" šokėjai, atlikdami "piemenų išdaigas". Na, ir smagu buvo jiems dūkti - viens per kitą šokinėti, sukinėtis, juokauti, išdykauti, kol piemens ragas garsiai sušaukė visus, kartu su piemenaitėms, bendram šokiui.

Padėkos koncertas Daliai baigtas, visiems audringai plojant ir "Gintaro" šokėjams atliekant vėjo greitumo šokį "Kadrilis ir polka".

Džiaugėmės, matydami šėlstančią jaunystę, gražius, besišypsančius, iš visų jėgų besistengiančius kuo gražau Daliai pasirodyt šokėjus. Turbūt ne vienam, sėdinčiam salėje, norėjosi stoti ir jungtis į šokančių ratą, bet kur jau tu juos, jaunus, bepavysi...

Pranešėjai Brigita ir Stepas visus šokėjus sukvietė į sceną, padėkojo visiems, prisidėjusiems prie šio nuostabaus koncerto suorganizavimo. Pirmiausia buvo pristatyti ir pasveikinti nauji ansamblio vadovai, paruošę šį padėkos koncertą:

"Gintaro" - Nerija Žemkalnytė,
"Šokdavos" - Dona ir Denis Gaylard,
"Malūnėlio" ir "Gintarėlių" - Nindra Skeivytė.

Į sceną, pabūti su visais kartu, buvo pakviesta ir Dalia. Sekė nuoširdūs, jaudinantys sveikinimai, dovanos, padėkos žodžiai, netylantys plojimai.

Nauji vadovai Nerija, Nindra, Dona ir Denis visų vardu iš širdies dėkojo Daliai, įteikdami jai didžiulę, meniškai išaustą juostą *"Ačiū, Daliai, už 29 metus"*.

Denis Gaylard pasidžiaugė, kad jį, atvykusį iš Brisbanės, būtent Dalia pakvietė įsijungti į lietuvišką bendruomenę ir jos veiklą.

Dalią gražiomis eilėmis pasveikino ir ansamblis "Pynimėlis" iš Panevėžio - vadovas R. Bakanauskas, 370 šokėjų ir dainininkų.

Kalbėjęs, dėkojęs ir sveikinęs Dalią ALB Melbourno Apylinkės valdybos pirmininkas Bronius Zumeris pabrėžė, jog Dalia sekė mamos pėdomis, perimdama iš jos vadovavimą tautiniams šokiams. Jis pasidžiaugė, kad šios šeimos pastangų dėka buvo atidarytos durys, per kurias kelios lietuvaičių kartos galėjo semtis lietuviškosios kultūros, susibūrus mokytis gražaus, tautinio šokio, smagiai bendraujant, juokaujant, maloniai išdykaujant šiltoje, tarsi "namų" atmosferoje, nejučiomis pasijutus tikrais lietuvaičiais. Dėkota Daliai už nenuilstamą kantrybę, pasiaukojimą, nuolatinį padrąsinimą, įdiegtą meilę šokiui.

- Pagarba Daliai, - sakė pirmininkas Br. Zumeris, - kad kiti Melbourno apylinkės valdybos nariai šiandien yra šokėjų eilėse.

Vos tik atvykęs iš Lietuvos, Gabrielius Žemkalnis, mūsų PLB pirmininkas pareiškė, jog šiandien - padėkos diena. - Dėkoti turime daug kam ir už daug ką, - sakė jis. Dėkota Dalios tėvams ir Daliai, mokiusiai ir išauginusiai kelias šokėjų kartas, davusiai jaunimui progą susipažinti su Lietuva, ten pabuvoti, pakeliauti, pakoncertuoti, dalyvauti Dainų šventėse, įsigyti naujų draugų. - Dalios išauginti šokėjai - patys geriausi! Iš tų tarpo nesunku buvo rasti ir naujus vadovus, - džiaugėsi G. Žemkalnis. - Kol mūsų vaikai ir anūkai šoka, tol ir mes, vyresnieji, esame gyvi! Ačiū Tau, Dalia, - baigė PLB pirmininkas G. Žemkalnis.

Lietuvos Generalinis konsulas Melbourne Andrius Žilinskas dėkojo Daliai už lietuvių bendruomenės suvienijimą, už ilgus metus, paaukotus puoselėjant tautinį šokį, už įdėtą energiją, kūrybą, užsidegimą ir šilumą.

Danutė Lynikienė, choro "Dainos Sambūris" vardu pasveikino visus šokėjus ir padėkojo Daliai už glaudų bendradarbiavimą su choru ir už nuostabias keliones po Lietuvą.

Alena Karazjienė, dėkodama Daliai entuziasčių vardu, pabrėžė, kad nei viena jų suruošta vakaronė neapsiėjo be šokėjų ir Dalios pagalbos. - Užaugai mūsų akyse ir mūsų daugumą praaugai savo pasišventimu lietuviškai veiklai, - sakė ji, tuo pačiu, be šokių, ragindama nepamiršti viso kito - įvairiaspalvio lietuviškumo, kuriuo gyvenanti pati Dalia.

Melbourno Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos pirmininkė Halina Statkuvienė pasidžiaugė, kad Dalia net 29 metus mokė draugijos narių vaikus ir anūkus tautinių šokių. Padėkojo už tai, kad Dalia, rado laiko ir įdėjo visą širdį į nesuskaičiuojamas ir neskaičiuotas, praleistas namuose valandas, besiruošiant 110 šokių mokymui. Baigdama, H. Statkuvienė palinkėjo Daliai stiprios sveikatos ir daug šviesių, Dievo laiminamų dienų.

Sveikino numylėtą Dalią visi, tačiau patį didžiausią netikėtumą ir staigmeną jai padarė vyriausias sūnus Aidas, tiesiog iš Japonijos atvykęs šiai ypatingai progai jos pasveikinti. Su rožėmis rankose jis dėkojo savo brangiai mamai už viską gyvenime, išreikšdamas jai kuo giliausią meilę.

Dalia, sujaudinta iki širdies gelmių, pro ašaras akyse dėkojo visiems, sveikino naujus vadovus ir jų pagalbininkus - Valdą, Doną, Aldoną, Denis, Nindrą, Neriją, įteikdama atminčiai dovanėles, dėkodama už suruoštą nuostabų koncertą - netikėtumą jai.

(Nukelta į 5-ą psl.)

Norintiems patobulinti ar pramokti lietuvių kalbą

Jau vyksta registracija naujiesiems mokslo metams.
Prašymai yra priimami iki lapkričio 19 d.

Labai prašome lietuvius ir prijaučiančius lietuvių kalbai stipriai sukrusti, nes vyresnės klasės likimas yra Jūsų rankose. Jei neužsiregistruos bent 5 studentai, kurių amžius 14 metų ir daugiau (kad ir 100 metų), ši klasė kitais metais bus panaikinta.

Mieli tėveliai ir seneliai, raginkit savo vaikus ir anūkus, draugus ir pažįstamus mokytis ir nepamiršti senolių kalbos!

Registracijos klausimais ar dėl smulkesnės informacijos prašom kreiptis į:
Darželio mokytoją Joaną Hackett telefonu (03) 9543 1439
Pirmokėlių mokytoją Gailę Adomavičienę telefonu (03) 9570 8027
Jaunesnės klasės mokytoją Aidą Gogelytę telefonu (03) 9783 3307
Vyresnės klasės mokytoją Rasą Imbrasienę telefonu (03) 9558 0686

Koks lietuvis be lietuvių kalbos!

FOR ALL WHO WANT TO IMPROVE OR LEARN LITHUANIAN

All interested in the Lithuanian language, whether Lithuanian or not, are asked to act quickly, as the fate of the senior Lithuanian language class is in your hands!

The SENIOR class needs at least five students aged from 14 yrs up (even to 100 yrs!) to remain open for next year. If a minimum of five students are not registered by NOVEMBER 19, 2005, then the senior Lithuanian language class for 2006 will be terminated!

Parents, grandparents and relations, please encourage your children, grandchildren, relatives and friends to learn Lithuanian, fill up classes and keep Lithuanian alive! (Enhance your curriculum by studying Lithuanian - a LOTE.)

For any registration enquiries or details please contact:
Kindergarten teacher Joana Hackett tel. (03) 9543 1439
Prep to Gr. 2 teacher Gailė Adomavičienė tel. (03) 9570 802
Junior class teacher Aida Gogelytė tel. (03) 9783 3307
Senior class teacher Rasa Imbrasienė tel. (03) 9558 0686

You're all welcome to meet students and their teachers at End-of-Year concert held at the Lithuanian Club, 44 Errol St. Nth Melbourne, 1 pm on 20 November.
Come and enjoy the ambience of the Lithuanian Club!

Diskusijos vyksta su valdiškom švietimo įstaigomis dėl akreditavimo 12-tą klasę baigus lietuvių kalba, kad šis dėstomas dalykas būtų įskaitomas stojant į universitetus.

Buvusi Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto Valdybos pirmininkės Lolitos Kalėdos iniciatyva ir darbu Australijos vyriausybės institucijos nutarė nesustabdyti, dėl nedidelio mokinių skaičiaus, Lituanistinių kursų finansavimo ir leisti Australijos lietuvių vaikams tęsti studijas aukštesnėse klasėse. Tiek mokytojus, tiek mokinius ir jų tėvus džiugina ši naujiena. Buvusios Krašto Valdybos parengta peticija ir šimtai surinktų parašų- bendruomenės narių pagalba- turėjo didelį poveikį Australijos valdžios institucijoms ir lietuvių kalbos mokymo tęstinumui visoje Australijoje. Kaip patarlėje sakoma: šauksies ir atsilieps; prašysi - ir gausi.

Spindulėliai

Sveiki, brangūs mūsų Tėviškės Aidai! Ačiū už Jūsų nenuilstantį pasiaukojantį labai svarbų darbą. Mažiausiai suredagavau savo vaikų rašinėlius. Būsiu labai dėkinga, kad daugiau nebetaisysit jų. Jie netobuli, tačiau atspindi kiekvieno vaiko nepakartojamą sielą. Su pagarba - Jūsų Aida Gogelytė

Mano atostogos

Per mano atostogas aš su atostogų grupe važiavau į aukso kasyklą. Buvo labai smagu. Vaikai galėjo mažame upelyje įmerkti metalinius dubenėlius ir pažiūrėti, ar pasėmė aukso, bet tik du vaikai rado aukso.

Ar žinojote, kad vienas gramas aukso kainuoja 100 dolerių?
Po to mes ėjome į saldainių parduotuvę, ir ta moteris, kuri mumis rūpinosi, nupirko saldainių ir mus pavaišino.
Man labai patiko ieškoti aukso, nes buvo labai įdomu pasižiūrėti, ką mes pasėmėm.

Miglė Žvirblytė, 9 metų

Mano atostogos

Aš esu Benita, ir per šias atostogas veikiau daug visokių įdomių dalykų.

Aš buvau su draugais "Wilsons Prom". Kai ten buvom, man labiausiai patiko papūgos rozelos. Aš jas maitinau obuoliais, ir man labai, labai, labai patiko!

Aš buvau "Mount Buller" su skautais vieną dieną. Mes su Judrina, Migle, Hariu ir Valda nulipdėm didžiulį sniego senį. Jis buvo mano ūgio!

Aš buvau teatre ir žiūrėjau vaidinimą apie aborigenus. Spektaklis vadinosi "Spirit".

Mano draugė miegojo pas mane vieną naktį. Buvo gera!!!
Mes su Vika (mano sesute) buvom svečiuose pas Dalią (iš šokių būrelio), ir nuėjom į kiną žiūrėti "Wallace & Gromitt: The Curse of the Wererabbit". Tai buvo pirmasis Vikos kartas kine. Man atrodo, jai patiko. Mes su mama iškepėm Daliai sausainių, kurie vadinasi "Coffee Creams"!!!

Pas mus į namus buvo atėjusi Danutė ir patikrino mano matematikos žinias. Nemanau, kad man labai gerai pasisekė.

Mano atostogos buvo nuostabios!

Benita Strazdauskaitė, 11 metų

Mano atostogos

Per mano atostogas nieko įspūdingo neįvyko. Mano mama ir sesutė sirgo gripu. Kai jos pasveiko, nuvažiavome į Frankstoną ir ten praleidome visą dieną. Aš skaičiau savo mėgiamas knygas, žaidžiau su savo mylimu šuneliu Rikiu, vedžiau jį pasivaikščioti.

Taip pat aš mėgstu laisvalaikiu piešti, truputį pažaisti kompiuteriu.

Taip ir praėjo mano atostogos labai ramiai, bet maloniai.

Lina Petraitytė, 10 metų

Mano atostogos

Aš gavau dovanų mažą šuniuką! Jo vardas Maksas. Su juo žaisdamas aš ir praleidau atostogas.

Dar buvome su tėvais ir broliu nuvažiavę prie jūros. Kartu buvo ir Maksas.

Per atostogas skaičiau daug knygų. Man labai patiko skaityti knygą "Harry Potter and the Order of Phoenix". Norėčiau, kad per kitas atostogas knygas galėčiau skaityti ir lietuviškai.

Tomas Sadauskas, 9 metų

Mano atostogos

Mano atostogos praėjo labai gerai. Aš ėjau su mama ir sese Talija į kiną du kartus. Aš mačiau "Charlie and the Chocolate Factory" ir "Wallace & Gromitt". Buvo juokinga ir įdomu.

Dar žaidžiau su savo draugu Danieliumi ir su Talija.

Visa šeima važiavome į tulpių festivalį. Tiek daug visokių spalvų tulpių dar nebuvau matęs! Visą dieną ten paleidome: valgėme, žaidėme, klausėmės muzikos.

Atostogos praėjo labai greitai.

Rokas Diburys-Hackett, 8 metų

Įdomus savaitgalis

Vieną šeštadienį aš nuvažiavau pas draugę Benitą. Pirmą mes pasivaikščiojome su Benitos šuniuku „Roxy". Tada mes su Benitos šeima nuvažiavome pas jų draugus. Benitos tėtis žaidė vieną biliardo žaidimą, tada grįžome namo apie 10 valandą.

Sekmadienį Benitos tėvelis nuvežė mus į tautinių šokių repeticiją. Ten buvo mano sesutė Gražina ir ji mane parvežė namo.

Man buvo įdomus savaitgalis.

Judrina Kymantaitė, 9 metų

Rašinėlis iš vyresnės klasės...

Pavasaris

Pavasaris yra vienas iš gražiausių meto laikų. Pradžioje pavasario kai tik pradeda tiprti sniegas Lietuvoje švenčiamos užgavėnės. Daug vaikų apsirengę čigonais beldžiasi į kaimynų duris prašydami blynų arba pinigų. Kai sutemsta, užkuriamas laužas, kai laužas įsiliepsnoja į jį įmetama žiema (didelė šiaudinė lėlė). Taip būna kiekvienais metais, kad „išvytų žiemą".

Praėjus kelioms savaitėms po Užgavėnių visa gamta atgija. Paukščiai iš šiltų kraštų atskrenda vasarai, medžiai pradeda žaliuoti. O gražiausia dalis pavasario yra kai pradeda žydėti žibutės, kai jos auga ant kalno tai labai gražu, nes visas kalnelis mėlynas. Gale dienos žibučių nebelieka, nes visi būtų jas surinkę ir parsinešę namo. Pavasarį mokiniai planuoja savo atostogas stovykloje ir laukia artėjančių atostogų. Pavasaris yra labai mylimas metų laikas Lietuvoje.

Gaivilė Beliavskytė, 12 metų

Padėkos koncertas "Šokame Tau, Dalia"

(Atkelta iš 4-o psl.)

Dalia džiaugėsi visais šokėjais, pavadindama juos visus žvaigždėmis, kuris šiandien tiesiog blizgėjo jos akyse, tuo pačiu sakydama, kad labai yra visų pasiilgusi ir kaip malonu buvo visus mokinti, kartu džiaugtis, dainuoti, keliauti.

- Tiesa, buvo daug darbo įdėta, bet daug ir džiaugsmo patirta - širdyje visada daug malonių prisiminimų nešiosiu, - sakė begaliniai sujaudinta Dalia.

Šis nuostabus padėkos koncertas Daliai baigėsi, tačiau popietė - ne. Visi buvome pakviesti į baro ir koncertų salę. Ten šventė tęsėsi - senai besimatę kalbėjosi, džiaugėsi, dalėjosi puikios popietės įspūdžiais.

Aplink visur toks linksmas šurmulys, lyg bičių avilyje, tokia didelė, darni, lietuviška šeimyna, rodos, šiandien susirinko visi, kas tik galėjo. Kas džiaugėsi Vyto Krivicko paruošta šokėjų juosta ekrane. Kas vaišinosi skaniais šokėjų suneštais pyragais. Kas toliau smagiai šoko, grojant septynių žmonių orkestrui, kurį šiai progai pakvietė nauja "Gintaro" vadovė Nerija Žemkalnytė.

Rūtos Skeivienės kruopščiai paruošti stendai su daugybe nuotraukų atspindėjo gražiausius "Gintaro" ansamblio metus, kartu praleistas šventes, koncertus, keliones, džiaugsmo ir nuovargio akimirkas. O viduryje visko - mūsų kukli Dalia, pasipuošusi gražiu tautiniu rūbu.

Šis koncertas - Dalios darbo vaisiai, tačiau iš širdies ačiū naujiems vadovams, sukvietusiems buvusius ir dabartinius šokėjus ir taip gražiai paruošusiems ir suorganizavusiems šį koncertą, nepamirštamą popietę - "*Šokame Tau, Dalia*".

Pavasaris Rudenį...

(Atkelta iš 2-o psl.)

Sequidilla, muz. G. Bizet (iš *Carmen*). Ačiū „puseseriei" iš Latvijos! *Balade in G. Minor, Op. 23*, muz. F. Chopin, pianino solo Wojciech Wisniewski. Publika baladę audringai sutiko ir privertė vėl ją pakartoti. *Prince Igor*, muz. A. Borodin. Solo - Gerry Penhall, akompanuojant Wojciech. *Vien tik tango*, muz. A. Raudonikio, dainuoja „Dainos" Ansamblis, akompanuojant Wojciech.

Pabaigoje pasirodė visas „Dainos" choras. *Suktinis* žodž. A. Jonyno, muz. nežinoma. Diriguoja - Birutė Aleknaitė, prie pianino - Wojciech. *Jūros aidai* - liaudies dainų pynė, harmonizuota Danutės Jokubauskaitės-Levickienės. Akompanuoja Wojciech. O paskutinė daina, *Jūra*, žodž. V. Bložės, muz. A. Raudonikio - atliekama chorui į taktą siūbuojant, ir nors visiems daugel kartų girdėta, bet publikos visada laukiama!

Taip sėkmingai baigėsi dviejų valandų „Dainos" choro koncertas. Pirmas, ir deja, paskutinis tokio aukšto lygio renginys šiame klube, kuris galbūt bus nugriautas...

Dainininkai buvo apdovanoti gėlėmis, kaip ir pridera Pavasario šventėje. Jaudinančiai kalbėjo Wojciech. Savo kalboje jis dėkojo bendruomenei ir Lietuvių klubui, kurio dėka jis baigė studijas Australijoje ir lapkričio mėnesį vyksta į muzikinį konkursą Ispanijoje.

Po tokio puikaus koncerto, svečiai skirtėsi į namus, kaip iš didelių atlaidų! Kiti svečiai buvo sužavėti lietuvišku vaišingumu ir pirmą kartą matę "Dainos" choro koncertą! - tikrai pasidalins įspūdžiais su australais draugais... Tai garbė ir širdingas ačiū rengėjams ir jų talkininkams! Ačiū Lietuvių klubo administracijai ir valgyklos vedėjai Darijai Meginienei už visas paslaugas.

Visi susitiksime tik lapkričio 30 d. pamaldose, kai „Dainos" choras giedos Sydnėjaus Archivyskupui kardinolui George Pell, jam atvykus pas lietuvius.

Su nekantrumu laukiame persikėlimo į naujas lietuvių patalpas, Meredith gatvėje Bankstown. Ten vėl dainuosime, valgysime karštus cepelinus ir bulvinius blynus. O gal ką naujo nuveiksime... Dar nežinia.

Syd. kor.

Pakalbėkime apie sveikatą...

Jogurtas

Tai vienas iš sveikiausių fermentuotų pieno produktų. Jį labai lengvai pasisavina organizmas. Turi daug kalcio, nemažai kalio, magnio, natrio, cinko, vitaminų A, B, D, PP, šiek tiek E ir C.

Jogurtas gaminamas iš sutirštinto, pasterizuoto arba sterilizuoto pieno, į kurį dedama laboratorijose auginamų bakterijų, vadinamų jogurto bakterijomis. Pakaitintas pienas pradeda fermentuotis, nes jogurto bakterijos minta laktoze, dauginasi ir išskiria pieno rūgštį bei medžiagas, kurios neleidžia žmogaus organizme daugintis žalingoms bakterijoms.

Jogurtas yra itin vertingas maisto produktas, nes jis reguliuoja skrandžio ir žarnyno mikroflorą, naikina žarnyno ligas sukeliančias bakterijas, padeda geriau pasisavinti kalcį ir geležį, mažina cholesterolio kiekį kraujyje, didina organizmo atsparumą. Be to, jis žadina apetitą ir veikia gaivinamai.

Termiškai apdorotas jogurtas nėra toks vertingas.

Sultys

Granatų. Jose yra ypatingų medžiagų, kurios nesunkiai įveikia laisvuosius radikalus, galinčius sukelti įvairius kraujotakos sistemos sutrikimus. Be to, granatai užkerta kelią ankstyvam kraujagyslių kalkėjimui.

Morkų. Jokios kitos sultys neturi tiek karotino. Jose yra organizmui reikalingo kalcio, fosforo bei geležies.

Apelsinų. Jos skanios gerti bet kokiu metų laiku, tačiau žiemą šios sultys nepakeičiamos - didžiulis jose esantis vitamino C kiekis saugo nuo peršalimo ligų. Sultys gerai tonizuoja, šalina nuovargį ir stiprina kraujagysles.

Pomidorų. Gausu vitamino C, geležies ir karotino. Tai maistingos, bet nekaloringos sultys. Jose nedaug ląstelienos, todėl tinka virškinamojo trakto sutrikimais besiskundžiantiems žmonėms.

Abrikosų. Turtingos kalio, kuris stiprina širdies raumenis ir neleidžia organizme kauptis skysčiams.

Obuolių. Jos pasižymi beveik visomis aukščiau išvardytomis savybėmis. Sultys nekaloringos, turi daug geležies. Sudėtyje esantys pektinai puikiai šalina iš organizmo šlakus, saugo nuo akmenligės.

Citrina - Vaisių Karalienė

Citrinos minkštime yra daug citrinos ir obuolių rūgščių, pektinų, B, C, P grupės vitaminų ir karotino. Citrinos sultyse rasta visokių sveikatai reikalingų medžiagų. Citrinos dedama į konditerijos gaminius, ja paskaninami įvairūs gėrimai. Dėl rūgštaus skonio ir malonais kvapo citrina tinka visur: prie arbatos, kavos ir konjako, prie mėsos, žuvies ir kai kurių kiaušinių patiekalų.

Citrina gydo skorbutą, geltą, šlapimtakių akmenligę, hemorojų, podagrą, reumatą, radikultią, tuberkuliozę, burnos ir ryklės uždegimus, anginą. Ji valo riebią odą, stiprina nagus, padeda suliesėti, naikina pleiskanas, strazdanas, valo vaisių dėmes, baido skruzdėles, mažina rankų prakaitavimą, ramina uodų sukandžiotas vietas, gyvina mąstymą.

Farmacijoje citrinos sirupu ir eteriniu aliejumi gerinamas vaistų skonis.
Valgykite citrinas ir būsite sveiki bei gražūs. **A.K.**

Vertingas patarimas

Įlašinkite citrinos sulčių į ką tik pagamintas salotas- šsaugosite jose vitaminą C. Bet jei į salotas dedate pomidorų, citrinos sultimis jų laistyti nereikia.

‚Sieninis kalendorius'

Atsiprašymas

Atsiprašau parapijiečių, kurie lapkričio 6 d. (sekmadienį) 2 val. p.p susirinkote Cheltenham kapinėse bendrai maldai už mūsų šviesios atminties mirusiuosius. Per žioplumą pasiklydęs pavėlavau 40 minučių ir jūsų nebesutikau.
Dar kartą visų nuoširdžiai atsiprašau.

Jūsų kunigas Algirdas Šimkus

Atsiliepimai į "Tėviškės Aidų" kreipimąsi

„Tėviškės Aidai" mano labai laukiamas laikraštis.

Išsigandau paskaičiusi „Tėviškės Aidų" Redakcijos Kolegijos klausimą: Ar reikalingos šis laikraštis Australijos Lietuvių Bendruomenei. O gal jo - nereikia?

Kaip gali būti nereikalingas, juk tai vienintėlis Lietuvių Katalikų laikraštis visoje Australijoje!

„Tėviškės Aidai" - įdomūs, įvairūs, plačiai aprėpiantys visokias temas, tik kartais, man atrodo, perdaug anglų kalbos. Taip daug nustotume, mūsų akiratis susiaurėtų neturint „Tėviškės Aidų"!

„Spindulėliai" - tas puikus skyrelis - vaikučių rašomas Lietuviškas Žodis. Juk tai smulkutė bangelė, prasiveržianti svetimų kalbų jūroje. O rašantiems pasididžiavimas - ir aš rašau į laikraštį, moku lietuviškai!

Nežinau „Tėviškės Aidų" padėties, bet galvoju, kad sustabdžius laikraščio leidimą, jis jau niekados neatsigaus.

Taigi, dėl tęstinumo man atrodo, būtina jį išlaikyti!

Tiek metų - 50 metų leistas laikraštis. Palaikykime jį, skaitykime, jeigu kas neskaitote - juk mes Lietuvos, Marijos Žemės vaikai, jame mūsų Lietuviškas Žodis, neleiskime jam išnykti. Neišsižadėkime to, ką dar turime! „Tėviškės Aidai" mums tikrai reikalingi!

Gal ir iš tų dabar lietuviškai rašančių Mažutėlių „Tėviškės Aidai" sulauks tęstinumo?!

Linkiu - Tikėjimo, Vilties ir Meilės!
Saulenė Pusdešrienė

Sveikiname
Lietuvių Šv. Kazimiero Bažnyčios ir Parapijos - Lietuvių Caritas
45-rių metų Jubiliejumi,
linkėdami stiprybės ir Dievo palaimos.

A L K Federacija, "Tėviškės Aidų" darbuotojai, Melbourno Parapijos Taryba ir parapijiečiai.

Pranešimas Melburno Lietuvių Klubo nariams

Nauja MLK valdyba sukurta Sekmadienį Spalio 30 d. 2005 m.

MLK valdyba praneša, kad nauja direktorių valdyba buvo išrinkta. Keturi žmonės iškėlė savo kandidatūras, vienas iš jų atsisakė dalyvauti rinkimuose. Rinkimai nevyko, nes kandidatų buvo tiek, kiek užimamų pozicijų.

Naują valdybą sudaro:

Dr. Andrius Kaladė - Prezidentas
Rimas Strunga – Vice Prezidentas, Sekretorius
Gediminas Statkus – Iždininkas
Andrew Meiliūnas - Baro Iždininkas
Zigmas Augaitis - Lietuvių Namų patalpų administratorius
Valdybos narys, be balso teisės - Linas Kaladė

Naujoji valdyba dėkoja ankščiau dirbusiems direktoriams Arūnui Skimbirauskui, Zigmui Poškaičiui ir prezidentui Algiui Kairaičiui už jų atliktą darbą ir linkim sėkmės ateityje.

Valdyba praneša, kad klubo nariai gali skambinti telefonu 0423 711 284, esant įvairiems klausimams ir pasiūlymams.

Rimas Strunga
Sekretorius
MLK

Announcement to all Melbourne Lithuanian Club Members

Re: New MLK Board of Directors established Sunday 30th October 2005

The MLK Board would like to announce that a new Board of Directors has now been formed. Four nominations were received with one nomination being retracted. No election by ballot was required as there were sufficient candidates to replace the retiring directors.

The new MLK Board is as follows:
Dr. Andrius Kalade – President
Rimas Strunga – Vice President, Secretary
Gediminas Statkus - Treasurer
Andrew Meiliunas – Bar Treasurer
Zigmas Augatis – Premises Administrator
Invited non-voting board member – Linas Kalade

The Board would like to thank the retiring directors Arunas Skimbirauskas, Zigmas Poškaitis and President Algis Kairaitis for all their hard work. We wish them well in the future.

The MLK Board would like to notify members that the Club can be contacted any time for bookings and general enquiries on 0423 711 284.

Rimas Strunga
Secretary
MLK

Aukos Australijos Lietuvių Fondui

$20,000 Felikso Adamonio palikimas,
a.a. Povilo Baltučio atiminimui vietoje gėlių -
po $20 J. Balčiūnas ($3610) ir J. ir A. Šimkai ($975);
po $10 M. Igaunienė ($110), D. Lynikienė ($630) ir M. Saženienė ($80).

Valdybos vardu dėkoju už aukas.
Audrius Balbata,
ALF iždininkas

Švelniai Tavo ranka glostė man galvelę,
Menu aš dar pasakas Tavo, tėveli.
Bet laikas skubėjo, gyvenimas ėjo.
Ir stoviu dabar prie kapo kauburėlio
Kartoju: kiek daug, oi kiek daug –
Pasakyti dar Tau nesuspėjau...

A.† A. Justinui Varkaliui

mirus, nuoširdžiai užjaučiame dukterį Vidą Rutkauskienę, sūnų Manfredą, gyvenantį Lietuvoje, bei visus artimuosius.
Liūdime ir meldžiamės kartu.

Irena Vilkišienė
D. R. Strungos
D. M. Didžiai
V. S. Ristovskiai
R. R. Švambariai
L. R. Valiaugos
R. Eskirtas, R. Evans

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Kariuomenės šventės minėjimas Canberroje

L.K.V.S. Canberros „Ramovė" Valdyba praneša, kad kariuomenės 87-ųjų metų sukakties minėjimas įvyks Canberroje sekmadienį, **lapkričio 20 dieną**, 2 val. po pietų Lietuvių Būstinėje, Hackett šią tvarka:

1. Minėjimo atidarymas
2. Žuvusiųjų pagerbimas
3. Canberros Lietuvių Bendruomenės Sajungos pirmininko Viktoro Martišiaus žodis.
4. Paskaitą skaitys svečias Teodoras Rotcas.
5. Bus skaitomas Laimos Žilinskienės eilėraštis'Priešas'.
6. Bus demonstruojama vaizdajuostė „Lietuvos Nežinoma Kariuomenė".
7. Tautos Himnas.
8. Minėjimo pabaigoje Helenos užkandžiai, vynas, alutis ir kavutė su pyragais.

Canberros ramovėnai kviečia visus skaitlingai apsilankyti ir išreikšti pagarbą žuvusiems už laisvę. Vaizdajuostėje pirmą kartą išgirsite generolo Plechavičiaus vietinės rinktinės karių įdomius pasakojimus apie tragišką rinktinės likimą.

„Ramovės" valdyba

Pranešimas

Lietuviškos mokyklos mokslo metų užbaigimo koncertas įvyks sekmadienį, **lapkričio 20 d.**, 1.30 val p.p. Melbourno Lietuvių Namuose.

Kviečiame visus!

Dėmesio!

Š.m. **lapkričio 26 d.**m 1 val. po pietų organizuojamas naujai atvykusių ir jiems prijaučiančių lietuvių
„Lapkritinis susitikimas", kuris įvyks Albert Park įprastoje vietoje.
Dėl papildomos informacijos teirautis telefonu 03 – 9586 2328.

Pranešimas

Kariuomenės šventės minėjimas
ir *ALB Hobarto apylinkės naujos valdybos rinkimai* įvyks

sekmadienį, **lapkričio 27 dieną** - B. Šikšniaus namuose, 43 Easton Ave., West Moonah, tel. 6272 4628.

Primename, kad tik susimokėję nario mokestį $5, galėsite balsuoti ar būti renkami į naują valdybą.

Po minėjimo ir rinkimų - kavutė ir suneštiniai užkandžiai.

Lauksime gausaus dalyvavimo.

ALB Hobarto Apylinkės valdyba

56-as „Dainos Sambūrio" metinis koncertas

„Kur Daina, ten šypsena"
įvyks sekmadienį, gruodžio 4-ą, 1.30 val. p.p.
Melbourno Lietuvių Namuose.
Įėjimas - po $15.00 su užkandžiais.
Laukiame visų!
Choro Valdyba

Miela Marija,

Skaičiau, kad gruodžio 4-ą dieną įvyks „Dainos Sambūrio" 56-tas metinis koncertas. Man liūdna, kad dėl „Antikvarinio" amžiaus ir sveikatos problemų, nebegaliu dalyvauti „Sambūrio" choristų eilėse.

Su meile prisimenu man parodytą nuoširdumą - diriguojančių ir dainuojančių „Sambūrio" šeimos narių. Reiškiu didelę pagarbą dešimtmečiais dalyvaujantiems choristams ir jiems skiriu šias „Atklydusias" į mano žilą galvą eiles...

„Sambūrio" Dainos

Mes nuo Nemuno klonių atklydom,
Ir žaliųjų Dubysos krantų,
Pietų Kryžiaus žemę išvydom,
Po žiauriųjų karo audrų.

Nepamirštame savo Tėvynę
Lankom ją kasdien mintimis,
O kai suskamba „Sambūrio" dainos,
Jos atgaivina mūsų širdis,

Mes jas dainuosim, kolei likimas
Mums neužmerks akis...

Su geriausiais linkėjimais,
Irena O'Dwyer

Dėmesio Melbourno Pensininkams

Š. m. **gruodžio 13 d.** Melbourno Pensininkų Sąjunga ruošia **Kalėdinę Popietę.** Kas norėtų dalyvauti šioje Šventėje, prašome užsirašyti pas I. Vilkišienę, tel. 9819 5103 arba pas A. Vyšniauskienę, tel. 9467 4945.

PS. Visi dalyviai turi susimokėti nario mokestį. **MLPS valdyba**

Aukos „Tėviškės Aidams"

A.Kramilius $50, J. Paskevičius $20, I. O'Dwyer $15, A. Pauliukonis $5. Nuoširdžiai dėkojame už aukas.

ALKF ir "Tėviškės Aidų" darbuotojai

A.† A. POVILAS BALTUTIS

Atėjus valandai, tenka palikti visa kas per gyvenimą kurta, telkta, svajota, statyta lyg žemiškoji kelonė tęstųsi begalybėn. Deja, iškeliaujame tuščiomis rankomis, palikdami savo artimųjų tarpe skausmą ir tuštumą, kurios jau nebeįmanoma užpildyti.

Š. m. spalio 3, po sunkios ir ilgos ligos, mirė Povilas Baltutis, kilęs iš Žem. Naumiesčio, Tauragės apskrities. Mokėsi Šilutės, Žem. Naumiesčio, Palangos ir Švėkšnos gimnazijose. Porą metų studijavo Telšių kunigų seminarijoje, vėliau Vokietijoje, Fuldos kunigų seminarijoje, prieš subdiakono šventimus, 1947 m., pirmuoju transportu išvyko į Australiją. Australijoje baigė Technologijos institute industrinę chemiją, šioje srityje dirbo iki pensijos. Vedė Vidą Normantaitę ir susilaukė penkių vaikų prieauglio. Vida mirė 1974 m., teko auginti ir rūpintis jauna šeima, gyvenimas buvo nelengvas.

Povilas paliko gilias pėdas Australijos lietuvių bendruomenėje, kurioje tiek daug metų triūsė ir stengėsi, kad lietuvių ateinančios kartos nors dalelę prisiimtų tai, ką Jis atsinešė iš savo gimtosios žemės. Nuo pat pirmųjų dienų šiame tolimame kontinente, Jis su savo bendraminčiais, padėjo stiprius pamatus ateinančioms kartoms, kad jos suprastų ką reiškia netekimas savo krašto, ką reiškia gyvenimas svetur, kurio jaunesnioji karta, gimusi šioje svetingoje šalyje, vargiai ar besupranta. Jis vienas iš pirmųjų Australijos lietuvių bendruomenės kūrėjų: Melbourno apylinkės valdybos pirmininkas dirbo ir kitose valdybos pareigose, Melbourno savaitgalio mokyklos vedėjas ir mokytojas, TALKOS lietuvių kooperacinės draugijos direktorius, ALB Krašto valdybos narys švietimo reikalams, ALB tarybos narys, Pasaulio lietuvių seimo narys, rašė kontroversinius straipsnius į "Mūsų Pastogę". M.K. Čiurlionio diskusijų klubo vienas iš iniciatorių ir vadovų. Kur tik buvo kviečiamas niekuomet neatsisakė dirbti lietuviškos sąmonės puoselėjimo darbe.

Tavo šeima ir artimieji su giliu liūdesiu pergyvena Tavo išėjimą. Gal ir buvo momentų, kai pasidavei likimo srovei, kuri nevisada būna gailestinga ir atneša sunkių ir skaudžių pergyvenimų, kurie giliai įsibrėžė, kurie buvo nebesuvaldomi likimo tekmėje. Pasitikėjimas Visagaliu visuomet buvo Tavo užuovėja, kurioje radai ramybę ir gyvenimo tikslą. Jog jaunystėje tikėjaisi pašvęsti savo jėgas Jo tarnybai, bet posūkiai ir keliai nuvedė Tave kita linkme, bet nepraradai ištikimybės Visatos Kūrėjui ir meilės savo Kraštui.

Paskutinės Tavo dienos buvo sunkios ir negailestingos, jose nebuvo tos užtarnautos ramybės ir saulėlydžio dienų prasmės ir paguodos. Palaidotas 2005 spalio 7 iš West Melbourne lietuvių lankomos bažnyčios. Prieš šv. Mišias rožinį sukalbėjo V. Jablonskienė. Gedulingas pamaldas aukojo kun. Algirdas Šimkus, giedojo Melbourno lietuvių bažnytinis choras ir solistės R. Mačiulaitienė ir B. Kymantienė. Atsisveikinimo žodį tarė brolis Viktoras ir seserėnas Raimondas Muceniekas, Fawknerio kapinėse atsisveikino mirusio brolis dvynis Petras.

Povilo atminimui laidotuvių dalyviai, vietoj gėlių, turėjo progos aukoti Melbourno Lietuvių Namams arba Jo lankytai kunigų seminarijai Telšiuose.

Ilsėkis Viešpaties Globoje! Tavo atminimas liks artimųjų atmintyje gyvas ir šviesus. **VB**

Povilo Baltučio Atminimui, vietoj gėlių, Telšių kunigų seminarijai aukojo:

$200 Genė Baltutytė, Dana ir Petras Baltučiai, Elena ir Viktoras Baltučiai. $150 Zosė ir Arnis Muceniekai, $50 Andrius Vaitiekūnas ir $20 Elena Grušauskaitė-Augaitienė.

Nepažvelgs pro langą Tau Tėvelio akys,
Nebelauks jau niekad Tėviška širdis,
Pasiguost skubėsi prie to šalto kapo,
Ašarų lašeliai akyse spindės...

Brangiam tėveliui, seneliui, proseneliui JUSTINUI VARKALIUI

mirus, jo dukrą Vidą Rutkauskienę, sūnų Manfredą, gyvenantį Lietuvoje, anūkus ir proanūkūs, skausmo valandoje nuoširdžiai užjaučia -

Melbourno "Dainos Sambūris", ALKatalikų Federacijos valdyba ir "Tėviškės Aidų" darbuotojai

Netekties valandoje,

mirus brangiam seneliui Justinui Varkaliui,

užjaučiame vytį Justiną Rutkauską, vyr.sesę Jessicą, prit.skautą Joną ir Mamą Vidą.

Džiugo Tunto skautai ir skautės

Mirus A.† A. Justinui VARKALIUI

reiškiame gilią užuojautą dukrai Vidai Rutkauskienei, jos šeimai ir artimiesiems.
Liūdime kartu.

Melbourno Lietuvių Katalikų Moterų Draugija

Prieškalėdinis turgelis

Gruodžio 11 d. po šv. Mišių Melburno Lietuvių Namų jubiliejinėje salėje vyks prieškalėdinis turgelis. Mūsų bendruomenėje yra daug gabių žmonių, kurie sugeba ir iškepti, ir gražių dalykų sukurti. Jie savo gaminius parduos turgelyje.

Bus pardavinėjami šakočiai, naminiai pyragėliai, prėskučiai (šližikai), lašinėčiai, įdomius kalėdinės kortelės ir smulkios dovanėlės.

Nepraleiskite progos apsirūpinti Kalėdoms savo ir savo draugų džiaugsmui.

Jei kas norėtų dalyvauti turgelyje, prašom pranešti L. Kozlovskienei (9848-8792) arba A. Karazijienei (9338-2172).

Entuziastės

Šventiniai sveikinimai Kalėdinoms

Mielas skaitytojau,

Jau ne už kalnų Kalėdų šventės bei Naujieji Metai. Todėl norėdami nudžiuginti šventėmis savo artimuosius, gimines, pažįstamus, draugus ir organizacijas pasveikinkite per "*Tėviškės Aidų*" laikraštį, gyvenančius Australijoje, Lietuvoje ir kitose šalyse.

Trumpas tradicinis sveikinimas tik $15. Nelaukite paskutinės dienos, nes mūsų laikraštis dvisavaitinis.

Sveikinimus siųskite jau dabar ir rūpesčių sumažės. Primename, kad atsiųstumėte už laikraščio prenumeratą, o nesusimokėjusius už šiuos metus prašome nedelsti.

"*Tėviškės Aidų*" redakcija ir administracija

MAZUR CARGO SERVICE

specializes in shipping humanitarian aids and personal goods from Australia to Eastern Europe. We service Poland, Czech and Slovak Republics, Russia (most of the territory), Estonia, Ukraine, **Lithuania**, Latvia and Bielorussia, Kazachstan, Kirgizia and Uzbekistan.

Web site: www.mazurcargo.com.au

Price is $A4.20 per kg and no weight limit.

Melbourne Deer Park tel. 9363 5132, Oakleigh tel. 9544 1911, Rowville tel. 9752 8903, **Geelong** Bell Park tel. 5277 0458, **Sydney** Panania tel. 9773 3969, **Adelaide** Flagstaff Hill tel. 8370 4750, Salisbury Downs tel. 8258 1331, **Perth** Como tel. 9367 3619 and **Brisbane** tel. (07) 3823 5813

We offer the best service and competitive rates for shipment. ·
Our prices include free pick up from the sender, **insurance**** up to $200.00 for each parcel and personal delivery to the addressee. ·
There is no **weight limit***** neither special packaging requirements - the parcel should be just carefully and solid packed. ·
We offer our assistance with sending private belongings of people living Australia permanently. ·
We cooperate with one of the best and the biggest shipment company in the world. Our containers go to Europe every 4-6 weeks.

** every parcel is insured against loss or damage occurring during transport but not as a result of careless packaging or when it contains material that may damage the content of the parcel.

*** some former USSR countries have limit 30 kg per parcel - please check with us

Lietuviai neemigruotų, jeigu gimtinėje vieni su kitais sugyventų

Mantas Zegeris- Kalėda
(17 metų), Australija, Sidnėjus

Mantas Zegeris-Kalėda su lietuvių kalbos mokytoja Violeta Kondrotienė (pietauja)

Tokią išvadą padariau po visus metus mano vesto tyrimo dėl Lietuvių emigracijos ir jos priežasčių po Nepriklausomybės atgavimo. Šį ilgą referatą turėjau atlikti, kaip vieną iš baigiamųjų dalių mokantis lietuvių kalbą Australijoje. Mano puiki ir graži mokytoja Violeta Kondrotienė mus labai skatino rinktis rimtas temas ir dirbti visus metus, kad užsidirbtume geresnį pažymį, kuris įskaičiuojamas stojant į universitetus. Pasakysiu ir tai, kad mes prie šio pagrindinio darbo dar turėjome išlaikyti du lietuvių kalbos egzaminus šį rudenį (Australijoje tai būtų pavasarį). Taigi, nors aš esu „didelis" krepšininkas ir Lietuvių sportininkų gerbėjas, po ilgo galvojimo pasirinkau panagrinėti lietuvių emigracijos klausimą. Man pačiam buvo įdomu sužinoti priežastis dėl ko tiek daug lietuvių nenori gyventi Lietuvoje. Prisipažinsiu, kad aš Lietuvoje baigiau pusketvirtos klasės ir jau septinti metai kaip gyvenu Sidnėjuje. Save priskirčiau prie naujųjų emigrantų bangos. Trumpą santrauką iš savo kursinio darbo aš Jums ir pateikiu apačioje. Atsiprašau, jeigu kurie sakiniai nėra taisyklingai lietuviškai parašyti.

Paskutinioji emigracijos banga iš Lietuvos prasidėjo 1990 metais ir jau tęsiasi 15 metų. „Lietuvos ryto" laikraštis 2005 m. nekartą skelbė, kad iš Lietuvos emigravo 750 tūkstančiai žmonių, bet aš Internete (liepos mėn.) radau oficialius duomenis, kad emigravo tik 350 tūkstančių - per pus mažiau. Daugiausia žmonių išvyko į Angliją, Airiją, Ispaniją, JAV, Kanadą ir kitas pasaulio šalis; ir tik maža dalis atvyko į Australiją, kaip ir aš. Priežastys dėl kurių išvažiavo būtų šios: ieškoti geriau apmokamo darbo, studijuoti Europos ir pasaulio universitetuose; žmonės nepatenkinti „tarp lietuvių Lietuvoje" gyvenimu ir ekonomine, politine bei kriminalistine padėtimi; kiti siekia savo profesinio talento pripažinimo pasauliniu mastu, dar kiti - sukūrė šeimas, o dar kiti- dėl įdomumo, nes Sovietų Sąjungoje nebuvo galima laisvai išvykti. Šiuo metu Lietuvos vyriausybė pradėjo skirti dėmesį į emigracijos problemą ir ieško priemonių sustabdyti kylančią krizę, nes Lietuvoje lieka vis mažiau dirbančiųjų žmonių: pasilieka socialinės atplaišos ir pagyvenę pensijinio amžiaus žmonės, kurie negali dirbti ir jiems yra teikiama valstybės socialinė parama.

Emigracijos klausimų konferencijoje „Naujoji Lietuvos emigracija" (2005 m.), Vyriausybės atstovas Kuolys yra viešai pareiškęs, kad emigracijos problema yra per daug dramatizuojama- ir per mažai dėmesio skiriama emigracijai sulaikyti - sustabdyti emigraciją. Politikas mato ne ekonominę emigracijos priežastį, bet gyvenimo Lietuvoje prasmės deficitą. Žmonės nemato prasmės gyventi Lietuvoje - jie tiesiog nemyli šio krašto ir kartu nesupranta gimtinės vertės ir savo šaknų svarbos. Dar jis nurodo, kad lietuviai labai mobili tauta ir dar 19 amžiuje buvo dideli emigracijos srautai, tad ekonominiai dalykai nėra pagrindinė priežastis. Rimčiausia problema yra tai, kad emigruoja protingi, išsimokslinę žmonės. Konferencijoje buvo pabrėžtas pasaulio lietuvių bendruomenės aktyvumas ir solidarumas. Reikia visus lietuvius pritraukti prie bendruomenių ir jų vaikus mokinti lietuvių kalbos bei papročių. Tik taip bus lietuvybė išsaugota už Lietuvos ribų.

Lietuvos premjeras Algirdas Brazauskas mini, kad iš Lietuvos išvyko 300 tūkst. žmonių, o sugrįžo tik 70 tūkstančių. Jis atkreipia dėmesį į dar vieną problemą, kad reikia užkirsti kelią prekyba žmonėmis, nes įvairios bendrovės pažada darbą įvairiose šalyse, o ten nuvykus lietuviai tampa tiesiog vergais ir dirba labai sunkiai bei gyvena prastose sąlygose. Taip pat būtina peržiūrėti mokesčių sistemos įstatymus ir juos pritaikyti prie sugrįžtančiųjų poreikių. Dabar yra ir tokių emigrantų, kurie su malonumu grįžtų į Lietuvą, bet bijo dvigubų mokesčių. Reikia peržiūrėti įstatymus ir juos keisti. Nors tai atliekama taip lėtai, kad susidaro įspūdis, kad esanti valdininkija (biurokratija saugo savo kėdes) Lietuvoje bijosi grįžtančių su jų „bagažu" patyrimo, žinių ir platesnio mastymo.

Išskirtinai suminėčiau emigracijos moralinės priežastis, kurios būtų šios: mažas patriotizmo jausmas, žmonės labai pavydūs, nelinkę vienas kitam padėti, mėgsta apgaudinėti ir pasijuokti iš kitų. Gera pusė yra ta, kad išvykusieji pasimokins kitų kultūrų - taps mandagesni ir pasistengs daugiau padėti Lietuvoje likusiems giminaičiams bei pasiilgę savo Tėvynės į ją sugrįš.

Emigracija vyksta visoje Europoje, žmonės ir turėdami darbus emigruoja ir ieško dar geresnių, geriau apmokamų darbų. Todėl Europos mokslininkai taip pat yra sunerimę dėl Europos protų nutekėjimo, ypatingai į Ameriką.

Taigi, kad emigracija sumažėtų, reikia sudaryti sąlygas Lietuvoje protingiems žmonėms užimti atsakingas vietas. Valdžios atstovai turi būti lyderiais, o ne administratoriais. Reikalinga skatinti patriotizmą Lietuvoje, įtvirtinti valstybės istoriją, skatinti sveiką tautiškumą ir šalies vertinimą. Taip pat emigruojantiems žmonėms reikia teikti teisines, darbo konsultacijas, kad jie išvykę nenusiviltų savo sprendimu. O išvykusieji turėtų nenutolti nuo Lietuvos politinio gyvenimo ir balsuotų per Seimo ar Prezidento rinkimus. Dabartiniai duomenys byloja, kad mažai naujųjų emigrantų ateina balsuoti. Pavyzdžiui pernai iš 100 tūkstančių Airijoje gyvenančių lietuvių balsavo tik 1 tūkstantis.

2000 m Seimas Žolinių dieną įtraukė į valstybinių švenčių sąrašą ir paskelbė nedarbo diena. Gal kai bus daugiau valstybinių švenčių - žmonės nebus tokie pikti ir galės daugiau laiko skirti savo reikalams, namams, bei nueiti į bažnyčią, susitikti su draugais ir labiau praturtinti savo socialinius - dvasinius gyvenimo poreikius. Pinigai ir darbai labai morališkai žmones supančioja ir dvasiškai išnaudoja. Išsekina tas nuolatinis vaikymasis naujų madų ir žmonių skirstymas į „runkelius" ir miesto inteligentus. Dvasinės tobulybės normos Lietuvoje turi ne tik augti, bet atsibusti iš to letargiško miego.

Dešimtmečius veikianti Pasaulio Lietuvių Bendruomenė turėjo daug įtakos ir padėjo Lietuvai įsitvirtinti pasaulinėje arenoje. Bet klausimas ką daryti su naująją emigrantų banga liko atviras iki šios dienos. Nei renginiai, nei mokyklos, stovyklos ar kiti pasaulio šalių bendruomenių parengimai šios „ledinės" sienos tarp senųjų ir naujųjų neištirpins, kol nebus pilnai atvertos rankos ir širdys. Tą lietuvių bendravimo šaltumą galėtų iliustruotis šis pavyzdys: daugumą naujųjų lietuvių nuvykusių į Čikagą „senieji" pasitiko su klausimu „ko čia atskridote?". Jiems buvo uždaromos durys į lietuviškus renginius, reikalaujama nario pažymėjimų ir pan. Supratusi naujoji emigrantų karta, kad lietuvis kur bebūtų išlieka lietuviu ir patys susikūrė savo atskirą bendruomeninę tvarką. Dabar leidžia net du spalvotus, moderniškus ir turiniu ir forma laikraščius „Amerikos Lietuvis" ir "Info Tiltas" nemokamai. Senukas dienraštis „Draugas" pasiliko tik senajai emigrantų kartai. Naujųjų emigrantų pritaukimas į senai susiformavusias lietuvių bendruomenes yra tikras galvos skausmas ne tik PLB, bet visų kraštų bendruomenėms. Jo nebūtų, jeigu lietuvis pakeistų savo storžievišką ir viską vertinantį bei kritikuojantį požiūrį į savo kraujo brolį ar sesę.

'Pagrindinė mano išvada emigracijai iš Lietuvos sustabdyti būtų tokia: tik sveikas moralinis klimatas Lietuvoje gali sustabdyti lietuvių emigraciją. Geranoriškumas vienas kitam ir meilė savo Tėvynei turėtų būti pagrindinis dvasinis principas įpareigojantis lietuvius gyventi ir kurti savo naujai atgautą valstybę. Ne, ne piniguose esmė, ne darbų trūkume, o žmonių dvasinėje aklavietėje ir neapykantos liūne. Sunaikinti tuos į nevilti traukiančius saitus, atsibusti ir pradėti gyvenimą iš naujo kaip vienai stipriai tautai su meile ir pagalba vienas kitam - be jokių išimčių. Nereikia su skaudančia, užsigavimų pilna širdimi blaškytis po pasaulį kaip benamiams, o savo rankomis ir su dideliu entuziazmu stengtis patiems ir kartu su savo kraujo lietuviais įgyvendinti visas savo svajones Lietuvoje kaip ir savo šalies ateities viziją. Juk neįmanoma nei išeiti, nei išvažiuoti iš savo Tėvynės, kad ir kaip stengtumeisi - ji yra sielos dalis.